



ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Η μόδα

— Πολύ συζητούνται, έφέτος, εις τὰ καλοκαίρια, καπέλλα, τὰ άθή, τὰ φυτά και οι γλάστρες. Ο οίκος "Αρλ-Ουμπι" στο Παρίσι, έπαρουσίασε τελευταίως με ένα μοναδικόν του, ένα ώραιότατο άχρόνο καπέλλο, με μικρά κουνουπιδιά τρυγύρα.

— Έννοείται, ότι έπειδή ή Μόδα κυττάζει στα χρόνια μας και την οικονομία, τὰ καπέλλα τάν κουνουπιδιών χρησιμοποιοῦνται ως λαβαί διπρελλών, πράγμα που έχει εχχωριστή χάρη γιατί είναι πρέ ναιύρι!...

— Μία γλάστρα στην κορυφή ενός καπέλλου από τοιμέντο σπερμιζέ, είναι ένα μοντελλάνο σπάνιο. Φυσικά, ή γλάστρα πρέπει να στερεώνεται καλά στο τοιμέντο με χοντρό σφυριάτοχο-νο, άλλως θα πέφτει κάθε φορά και θα σπάει.

— Οι ντεμί-σαζόν φούστες από πρώτο, καίρια-βάποιο-ά-ζούρι! Η σκέτες ή γαρνιρισμένες με άρατα ντεκουπιά από τίς φυγούρες του Καραγκιόζη!

Αυτή ή μόδα έμπνεύσει πολύ στο Παρίσι τώρα τελευταίως. Ένας Κοραγκιέζης ντεκουπιά σέ χοντρό χαρτί, πηγαίνει πάλι εις τὸ έμπρός της φούστες. Ο Κατληοβάτης πάντοτε σὰ πύγια καθώς και ο Σιόρ-Διονισιός.

— Τὰ καλοκαιρινά μπλουζάκια, με φαρδύμα-νικά, από μεταχειρισμένο τοιρότο! Δεν είναι ύπερβολή αν πη κανείς ότι όλα τὰ φαρμακεία του Παρισιού κάνουν χρυσές δουλειές πουλών-τας τοιρότο με τὸ μέτρο.

Η ΝΤΕΜΙ-ΜΟΝΤΑΙΝ

Τρεις συμβουλές την εβδομάδα

— "Αν σὰς τύχει σέ μία αίσθηματική σας σι-γμή να κλάψετε, δεν πειράζει. Βγάλτε τὸ ποδ-σώπο σας στὸν ήλιο να στεγνώσουν τὰ δάκρυα. "Αν όμως τύχει κι' είναι νύχτα ή συννεφιά, μπο-ρείτε να μεταχειριθίτε και στυπéχαρτο!

ΚΟΝΡΑΔ ΦΑ'ΙΤ

— Τὸ φίλ είναι άθθυμινό! Αυτό να είναι ρά-σις σέ κάθε αισθηματική σας υπόθεση. "Επειτα, ένα φίλ εγγράφει εύκολά. Νά προτιμάτε πάντα μία γερή δαγκωματιά στη μύτη που άφήνει ένα σουβενίρ για κάποιες μέρες.

ΓΑΜΒΕΤΤΑΣ

— Η έπαρτεία είναι πολύ κοινό πράγμα, Χδίες φορές προτιμότερη είναι ή ζητουνιά!...

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΚΟΠΠΕ

Συμβουλαί προς τας ουζύγους

Έδαν ο άντρας σας, αντίληφθείτε ότι θέλει ν' α-ντοκονίτη, μην τὸν έμπεδίζετε. Μία καλή σζύγος ποτέ δεν φέρεται άναρρήσει στὸν άντρα της. Βοη-θήστε τον μάλιστα όσο μπορείτε. Τὸ πολύ - πολύ, αν τυχόν έχει κανένα χαυιδό δόντι, τὸν τὸ θγάψετε πριν αυτοκτονήσει, για να μην πάη χαμένο!

— Τὸν άνδρα σας να τὸν άγαπάτε. Έδαν τυχόν ελ-ναι άρρωστος, μην τὸν στενοχωρείτε περισσότερο. Βάλτε τὸ κατελάλα σας, πηγαίνετε για γλέντι κι' άνήψετε τὸν να κόψη τὸ λαγύγι του!

— Ο άνδρας σας δεν πρέπει ποτέ να σὰς δρίσκει άνηλέητες στὸ σπίτι. Νά ξέρετε ότι θα πάψη να σὰς άγαπά αν σὰς βλέπει διαρκώς με μπιρνανιτί σὰ μιλιά! Γι' αυτό φροντίστε τὴν ώρα που έχει-ται συνήθως να στολίσθε. Μία ώραία σκούπα στὸ κεφάλι, σὰς δίνει άέρα σπανιάς. Τὰ μαλλιά σας να μην είναι σάν τῆς τρέλλης. Μπορείτε να τὰ τυλί-γετε με μία χαριτωμένη πατασούρα του ξεσυνί-σματος. "Αν μάλιστα στὸ χέρι κρατάτε με χάρη και καμιά ταβανόκουπα, αυτό θα σὰς δίνει ύψος και μεγαλείο πρηνήμισας του Παοαινιού!

Η γυναίκα εν δράσει

Άφου άπησολήθην με άρκετους άστέρας, Που τὰς γυναίκας συγκινούν ξένας και ήμετέρας "Ας επανέλθωμεν ξανά, στη γυναίκα εν δράσει. Κι' όσο κι' αν φαίνονται αυτά, στους άνδρες μας φαιδρά Μία γυναίκα σάν βρεθή εν πληρεί άποφάσει να ξέρετε πώς... δρᾷ!...

Ο ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Είς τὸ Λονδίνον, ή συγγραφεύς Χόδγκσον, Μαρία-Ρόζα Μία συγγραφεύς περιωπής με όνομα και πύζα Εύρηκε κάποια λύσι Για να εξευτελισή. Αύτους που Μόδες φτιάνουνε και διαρκώς φροντίζουν, Πότε με μέση, με ούρα Με χρώματα και με φτερά, Νά μὰς χυλοστολίζουν!...

Η Χόδγκσον άπεφάσισε, άφου τὰ σκέφθηκε όλα Νά βάλη στὸ κεφάλι της, άπλως... μία κατασάραλα Κι' έκυκλοφόρει στὰς δούες, Άνευ ντροπής, άνευ αιδούς!...

"Ολοι τὸ εκατάλαβαν τί ήθελε να πη Και οι Λονδρέζοι, ένοιώσαν τῆς Χόδγκσον τὸ παιγνίδι Μὰ κάποιος δεν τὸ γάνεψε... κι' εν οφθαλμού ριπή Τῆς ήρθε κατακέφαλα και κάποιο... κουνουπιδι Κι' ή κατασάραλα εκύλησε Κι' ή Χόδγκσον πήγε σπίτι της και πιά δεν ξαναμίλησε!...

ΝΕΑ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ

Τᾶνε και τὰ πεντάδυμα, λοιπόν, του Καναδά Στο Σαλβαδόρ, μία νεορά, ή Μερσεδές Άνδινό "Ενοιωσε πόνους τοκετού μία μέρα, κι' έτσι δᾷ, Έν προφανεί κινδύνω, Έγέννησε πεντάδυμα ή εύτυχής κι' αυτή Κι' είναι μητέρα ζηλευτή!

Μπροστά σὰ νέα πεντάδυμα, θα κλίνουν τὸν αυχένα! Πάνε και τὰ πεντάδυμα του Καναδά λοιπόν Άμερικάνες εν' αυτές και βάλανε σκοπόν Κάθε ρεκὸρ να ρίχνουνε, έστω και εις τῆ γέννα!

ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ένῶ στην Κίνα μαίνεται άντάρα κι' άναρχία Στρατεύονται τὰ θηλυκά, μεγάλης και μικρούλης Κι' άπετελέσθη έτσι δᾷ, μία πλήρης μεραρχία Άπό... Κινεζοπούλες!...

"Ολα τὰ έχουν τέλεια: ντουφέκια και σπαθιά, Σκηνές, γυλιούς, άντίσκηνα, παγούρια, καραβάνες Και τρέχουν και στρατεύονται, κι' οι κόρες και οι μάνες! Έχουνε νοιώσει τὸν σκοπὸ που πολεμοῦν, βαθείᾳ Ένα μονάχα σκέπτομαι και θεωρῶ μυστήμιον: Στη μεραρχία τάχατε, υπάρχει... Μαυιετήριον;

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

Η άλληλογραφία της Σουφραζέττας

Κυρίαν Έλλην Ά-φεντάκη, ένταυθα.— Είδοτε λοιπόν; Η κ. Λαουτάρη κατάφερε να γίνη «σπηκερ» εις τὸ ραδιόφωνον. Έσείς τίποτε. Μία ποῦ σὰς άφάνει ο Μπουραγιέ να σκεφθίτε τίποτε άλλο εκτός απ' αυτόν!

Κυρίαν Λιλήν Ίακω-βίδου-Πατρικίου, ένταυθα.— Καλλίτερα που δεν έγίνιστε εσείς «σπηκερ». Μ' αυτή τὴν άκατάσχετη φλυαρία σας δεν θ' άκούγαμε πρόγραμμα ραδιό-φώνου άλλα όλο τὴ χαριτωμένη σας φανούλα.

Κυρίαν Σοφίαν Σπα-νοῦδαν, ένταυθα.— Άσφα-λώς έχετε τόσο λεπτή φωνίτσα που θα είσαστε ή πιο καταλληλή για τὸ μικρόφωνο. Άλλά πάλι δᾷ έπρεπε να κατασκευάσουν ειδικὸ θάλαμο για να χωρέσετε. Έστε καλλίτερα που δεν πηγαίτε!

Κύριον Άγγελον Δό-ξαν, ένταυθα.— Άφου μεῦ ζήτατε, σὰς στέλνω μερικους τί-τλους για διηγήματα «ερωτικής μυθολογίας» που γράφετε τώρα τελευταίως. Λόγου χάριν: «Κρα-τήστε τὰ ρέστα, θεσποινίς...» ή «Δώστε μου μία καρπαζιά, κύ-ριε...», ή «Αίδεσμιώτατε, τὴν εὐ-λογία σας...» ή «Στραμπουλήζτε μου τὸ δάκτυλο, γιατρέ...» και τόσα άλλα. Σὰς άρέσουν;

Κύριον Άντ. Μεσο-λᾶν, ένταυθα.— "Οχι, όχι! Ο Μοικαβέλι, δεν ήταν δικηγω-ρος. Θεοαρχής ήταν!...

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

Η ΣΤΗΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Οικονομίες!

Μία καλή νοικοκυρά, πρέπει να έχη ως σύνθημά της τὴν οικονομία. Οικονομία όμως δεν σημαίνει, τὸ να δώδην κανείς λίγα χρήματα στὸ φαγητό και εις τὸ ντύσιμο, άλλα να μετρή πραγματικά κάθε πέντη που ενό φαίνεται πὸς είναι για πέταγμα, εν τούτοις είναι άνδραχμενον να χειρασθ.

Παραδείγματα χάιν, τὰ άποτοίγησα, ποτέ δεν πρέπει να τὰ πετάτε. Σε μία ώρα άνάγκης ημποροῦν καλλίστα με λίγη ζάχαρι να γίνουν γλυκά, άφου προσθέσωμε μέσα και λίγες σταφίδες ή εν έλλειψει αυτών, παλιές κόμπιτες.

Αι παλιές εφημερίδες, πάντοτε χρειάζονται. Μία γυναίκα οικονομός, μπορεί με παλιές εφημερίδες να κάνει θραύματα εσώρουχα, φροντίζουσα μόνον ώστε οι ελόνες τὸν εφημερίδων να μην έχονται άνάσθη.

Έλάση τὸ νερό τῆς μπουγάδας δεν πρέπει ποτέ να χύνεται. Έδαν βάλετε μία σάφη γεμάτη στὸν ή-λιο, τὸ νερό θα έξατμισθί και ή σαποουνάδα που θα μείνη ως κατακάθι, εν ζυμωθί κατ'άλληλα με λίγο αλεύρι, θα γίνη πάλι σαποῦνι.

Τέλος όταν σπάει κανένα τζάμι στὸ σπίτι μην πετάτε ποτέ τὰ γυαλιά. Άπλως, κοπανίστε τα καλά-καλά και, — άνθρωποι είμαστε — μπορεί μια μέρα να βαρεθίτε τὸν άνδρα σας, οπότε τὸ τὰ ριχνετε στὸν καφὸ του και πᾶι περίεργο!

Ζητήματα καλλονής

— Για να διατηρήτε τὸ δέρμα σας μολιόκο, πὸ-λύ καλὸ είναι να κάνετε πρὸς φορές τὴν ήμέρα ένα γερὸ μασάζ με έλαστρι αλόχου.

— Αν τυχόν δεν υπάρχει στὸ σπίτι έλαστρι, μπορείτε να τὸ άντικαταστήσετε με χυδαία καρ-φιά περασμένα σ' ένα λεπτό σουλιόκι.

— Τὸ άκουαφόρτε είναι πολὺ άποτελεσματικό για τὴν στυλινότητα του δέρματος. Τσούζει λι-γάκι, άλλα μπρὸς σὰ κάλλη τί είναι ο πόνο; — Τὰ δόντια μπορείτε να τὰ καθαρίζετε μία φορά τὸν μήνα με μία λεπτή άποσάλευνα λίμα για να φεύγη τὸ πουρί. Έδαν ματώσουν μπορείτε να τὰ εσπώνετε με τὴν ξύρη δαύλου:

Στραγγίξτε μια δόξα, Ναφθαλίνη δύοδεκα γραμμάρια, Πετρίλας εκστὸ δρόμα, Ποτάσσα μίσηση δόξα.

Ο ΦΕΡΕΤΡΟΠΙΟΣ ΣΑΣ

Από τὰ φαιδρά

ΜΥΘΙΑ —Έξοχῃ καύμένη, ο άνδρας μου έγινε ξαφνικά πολὺ υγιόν!

— Πὸς τὸ καπέλλαδες;

— Νᾶ! Χθὲς έφίλησε τὴν καμαριέρα μου, νομί-ζοντας πὸς είμαι εγὼ!

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

— Διαφανές είναι πᾶν σῶμα τὸ όποιο μᾶς επι-τρέπει να βλέπομεν διὰ μέσῳ αὐτοῦ, τὰ άντικει-μενα. Κατάλαβε Βασίλῳη;

— Μάλιστα, Κύριε!

— Πὸς μου λοιπόν ένα σῶμα διαφανές;

— Η κλειδοκέρτατα, Κύριε!

ΕΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΦΥΣΙΣ —Άφου θὰ πάτε στὸ έστο πάτομα, γιατί δεν παίρνετε τὸ άσπασθό κύριε;

— Δεν παίρξω!... Είμαι συνθημαμένος στὲ σιά-λες.

— Γιατί;

— Είμαι καθηγητής του πάνου!

ΑΤΥΧΙΕΣ —Τι άτυχιο που είμαστε κυρία Μαρία.

— Γιατί κυρία Φρόσω;

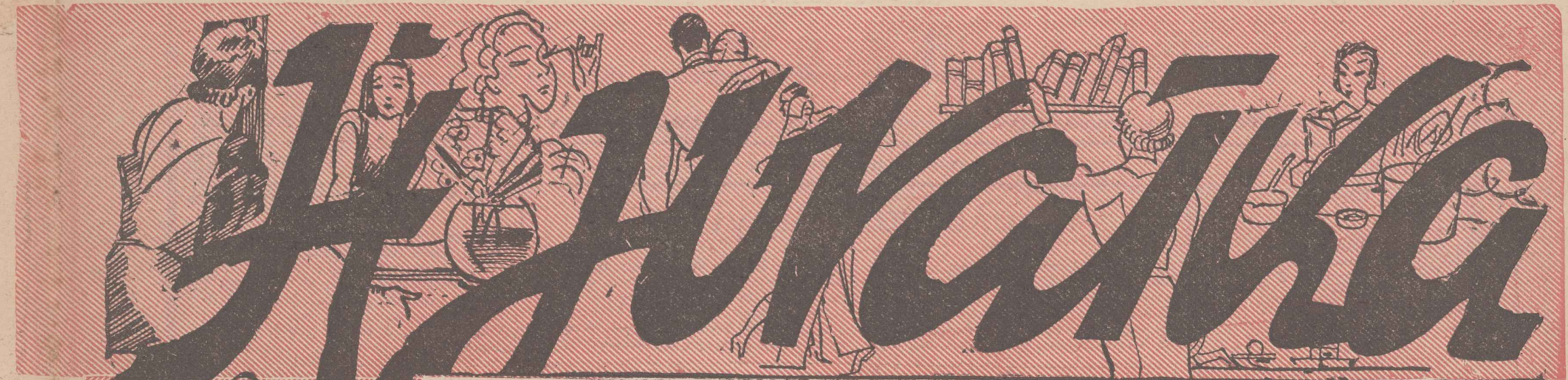
— Γιατί, από τὸν καφὸ που ο γυνὸς μου πήρε δι-πλόμα γιατρό, κανένας δεν άρρώστησε στὸ σπίτι!

ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

— Πόσον έτών ελθε Κυρία;

— ...

— Βιασθήτε ν' άπαντήσετε γιατί κάθε δευτερόλε-πτο που περνᾷ, γεργνάτε πετσάστέρο!



Σελίδες 24
Δραχμαί 3

Η ΠΕΜΠΡΕΝΕΛΛ ΑΓΑΠΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

‘Η Πεμπρενέλλ έχει τις λόξεις της.- Μοιάζει κι’ αυτή σαν όλες τις γυναίκες

ΣΥΝΗΘΩΣ όλος ο άρσενικός κόσμος έχει να κάνει με τα καμπίρια των γυναικών. Αυτό δεν είναι απόλυτα αληθινό. ‘Αντίθετα από μάς τους άνδρες, οι γυναίκες όταν αγαπήσουν κάτι το είναι πιστές. Πιστές στο σπίτι τους, στα παιδιά τους, στον άνδρα τους.

Επιστολές πορεύονται από την γραμμή που ακολουθούν και όσες βραβιά υπάρχουν πολύ περισσότερη σφαιρότητα στον έγκειστο μιας γυναίκας παρά ό,τι παρατάμεθα. Το πνεύμα της λογικής της κυριαρχεί στις αντιθέσεις και στ’ άνω. ‘Εκείνο που μάς γελά στους χαροκτηρισμούς μας είναι τα παιχνίδια των γυναικών πλάι στο σαβόρο, οι σκέψεις και τα κατρίτσια τους για το γούστο, για την ποικιλία. ‘Εκεί που ακούτε να πεινάει να σας λέει πως δεν αγαπά να διαβάσει παρά φιλοσοφικά δοκίμια, εκεί όσες δηλώνει μια μέρα πως δεν υπάρχει μεγαλύτερο απόσπασμα από τους ‘Παύλο Σωματοφύλακες’ και δεν σηκώνει κεφάλι εάν δεν καταπεί με μίση όλο το όργο του ‘Αλέξανδρου Δουμά τρώει!

Σας λέει πως δεν τις άρσενους παρά τα τεχνικά και οι ρούμπες και εσφυαί δεν ‘βρίσκω ενδιαφέρον’ παρά στον Λίστα.

Κατηγορεί τον άνδρα που γιατί γεννά τις γυναίκες και μίαν ώρα σαν έστειραν σας γαϊδολογία για να της πάρει ένα μαντίλι... από όσους καν.

Τι να σας πω, παρ’ όλο που η Πεμπρενέλλ μου είναι λογική και ίσσορο-

τημένη γυναίκα, δεν ξεφεύγει του κοινού. Δεν παει πάλι όπως πού ή αμερικανική μουσική την ξετρέλαινε. Δεν όρκειζόντανε παρά για τον Φρέντ ‘Αστάρ, τον Βίλυ Λέβις, τον Λούι ‘Αρματόγκ. Μόνο αυτοί έβρανε να τραγουδήσουν. Μόνο αυτοί έβρανε να συγκινηθούν. Κι’ ός πολυμύς κανείς να πατήσει τις γαλλικές μελωδίες και τους τραγουδιστές της.

Μία μέρα ός τόσο μου δήλωσε: ‘Τι θαύμα τραγουδιστή ό Πιλ και ό Ταμπεί!’. Σην επομένη αγοράζε δλους τους δισκούς του Σάρλ και του Τζόνυ. ‘Επειτα την έπισσε ακού ντε φούντο’ με τον Ζαν Σαμπλόν και τον Σόρλ Τρενέ. ‘Όλα αυτά πολύ όρσια, δεν είναι κανένα παρόνομι, εάν ή Πεμπρενέλλ έμεινε εκεί και στις όνειρο-πολλήσεις της εμπρός στον φανόγραφο. Συνέβη ένας μιά μέρα μετά από ένα δίσκο του ‘Αντρέ Πολαντέκ να σηκώσει το κεφάλι και να μου πει:

—Ποτέ σου δεν βγίνει τρυφερός σαν κι αυτόν!

Αυτό ήταν ή άρνη της επιθέσεως. ‘Εκτοτε εάν κοιμά όρα δεν έδω κανένα την γοαβία μου, τι δέχομαι!

—Μόνο ό Ζαν Σαμπλόν έβρει να ντυθώ.

‘Εάν κανένα βράδυ βρεθώ με πιο μεγάλη γένεια γιατί έτυχε τό πρωί να ένοιστώ νωρίς, ακούω:

— Δεν έξω πως τα καταφέρνει ό Ζαν Τρανσάν και φαίνεται πάντοτε φροσκοχισμένος!

Μόνο για τον Τίνο Ρόσι δεν μου

λέει, γιατί έξέρι πως ή ύπομονή μου δεν θα έφτανε έως εκεί.

—‘Όποτε από λίγο καιρό δεν ήταν μόνο ό τραγουδιστής που πρόσφεραν στην Πεμπρενέλλ αντικείμενα συγκρίσεως. ‘Όλοι οι πρωταγωνιστές του θεάτρου και του κινηματογράφου μπήκαν στις γραμμές της μάχης εναλλάξ.

‘Η Πεμπρενέλλ που μέχρι σήμερα δεν άγαπούσε παρά τους όρμιους και μου έβραζε πάντοτε την χορηγία τους, την βεβαιότητα τους και την πνευματικότητα τους, δεν έχει στο στόμα της παρά τους νέους ‘Λέν πρεμιέ’.

Σε κάθε θέσση που θα πάμε στέκεται σε έκτασι εμπρός στους νεαρούς. ‘Α, μόνο ό Σάρλ Μπουαγιέ έξέρι να φιλά, μόνο ό Ζαν Γκαμπιέν κατέγει τον τρόπο να μιλά σε μιά γυναίκα. Και ή Πεμπρενέλλ που είναι τόσο περιφονη μπορεί να κάνει ασχολιαστές για να καταφέρει να παίζει τένις με τον Ζαζέ Νοργκερό και σπάνει φιλε μου, έος τό βαθμό να ξέφυγη τον τρόπο που μιλά ό Πρεζάν και μου συστήνει να διασβώ κι’ έγω κάτι βλέποντας τον.

Την περσινή εβδομάδα άκουσα να εφευρίσκει τό άμυντικό μου πλάνο προσκολλώντας στο σπίτι την αγαπητή μου φίλη Μαντελέν ‘Όζερά για να πάρουμε τόση.

Είναι τόσο στενή μου φίλη που θα δεχότανε εθελούσιως να με βοηθήσει στα σχέδιά μου. Καθώς φροσούς ένα φουστάνι του Λουσιέν Λελόφκ, τ-

διο ακριβώς σαν κι’ ένα τελευταίο της Πεμπρενέλλ, έγω είπα :

— Τι κομψοτέχνημα! Αυτό λέγονται φουστάνια...

Δεν άφινω πιά ευκαιρία να μη μένω έκστατικός για τό πνεύμα της Σιμόν Σμιόν, για τό μάτια της Ντανιέλ Νταριέ για τό βάθος της Καρόλ Λουπάρ ή για τό στήθος της Βίβιαν Ρομάνς. ‘Η Πεμπρενέλλ είναι πάρα πολύ φίνα και δεν γεμίζεται εύκολα. Παίρνει ένα ύφος άπλουστατο και τραβά ακόμη πάρα πέρα: ‘Ω, άν είχα τις γόμπες της Μάρλεν!’ ή ‘τό άνοιρό μου θα ήταν να έγω τά δόντια της Ζοσέλιν Λωράνς...’.

‘Εξ άλλου βιάζε-ται να μου προσφέρει: ‘Δεν πιάς να γτενισθής λίγο. Μπορεί να κοροϊδίστης τους νέους ήθοιούς, αυτοί τουλάχιστον είναι παρουσιασμοί...’.

Είναι μιά λέξη και θα περάσει. Μόνο λίγη ύπομονή. Είμαι βέβαιος πως μιά μέρα (και δεν θα είναι άργα) ή Πεμπρενέλλ θα με πτεάξει τό έξης :

—Μά τι σου συμβαίνει σήμερα... ‘Ο κύριος είναι στην πόλιν... ‘Ο κύριος έχει τό ύφος σαν να βγήκε από κουτί! Μη-πως θέλετε, παρακαλώ, να παραστή-σετε τον ‘Λέν πρεμιέ’; Πά, έξέρις πόση άρδια μου κάνουν αυτοί οι άνδρες!...

Και πόλη ύπομονή. Πρόκειται περί της θεωρείας της. ‘Ίσως τώρα να μου άναφέρει και σαν τύπος αντιπροσωπευ-τικό της άνδρικής κολλήτης και κομψότητας τον Χάουρ Μπάρ!

ΛΟΥΙΣΙΕΝ ΦΡΑΝΣΟΥΑ

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΗΣ

ΤΗΣ ΚΑΣ ΝΤΑΙΖΗΣ

Πρόσκατα:
ZANNET, ΝΙΤΣΑ αδελφές, ΓΙΩΡΓΟΣ άρ-ρεβωτισμένος της Νίτσας.

Βράδυ. Καρβόκαμαμα με δύο ντινιόλα, άντι καρβόκαμα. Ένα τραπέζι στρογγύλο με δύο σερβίτσια. ‘Η Ζαννέτ κεντάει ένα μικρο-σασισό έγγόχορο. Μπαίνει ή Νίτσα με μιά άγκαλιά λουλούδια.

ΝΙΤΣΑ (φορέ βραδινή τουαλέτα άσπρη. Είχε χαριτωμένη). Για δες Ζαννέτ... φέρνει τα λουλούδια που παραγγέλια για τη γιορτή μου.

ZANNET (που άποκαταλείπει να κεντάει). Τ’ άγαστες έσύ... ‘Εστρεπε να σου τα στείλω ό Γιώργος...

ΝΙΤΣΑ (με νεανικό έθνοςισμό). ‘Ο Γιώργος μου φόρεσε χτες αυτό τό θαχτιλίδι. Δεν είναι σπουδαίο; Κιτά...

ZANNET (με λίγο ασάφηνή φωνή). Είπε έκατοστό. Σου εύχεται να σ’ ευτυχισμένη, ό-πως ε’ άξίζει. ‘Η Νίτσα έκατοστό με τα-κατοστό τό λουλούδι της σε δύο κενταλίσια δάξ).

ΝΙΤΣΑ. Δέ μοιάζει άν σ’ άρέσουν. Κίττα αυτό τό κίττα, αυτό τό τριαντάφυλλο. Δεν είναι θαυμάσια;

ZANNET. Δεν έπρεπε να πετάξω τόσα γε-γάτα σε λουλούδια. Όθανε προτιμώτερο ν’ ά-γοράζες κάτι για την ποίση σου. Καταλαβαί-νω πως είσαι έρωτευμένη, πως περιμένεις τό Γιώργο απόψε και βάλες...

ΝΙΤΣΑ (χαδίσια). Μη θυμώνεις Ζαννέτ. Μη μου γουνοισέχης τό λουλούδι μου. Τ’ άγαστα φερνά. (Μικρή σιωπή). ‘Εσύ είσαι άρρωστική σαν τη μέλισσα και προβλεπτική σαν τό μεσημέρι. Άμα παντρευτείς και ό διός μας έσύ όλγης τό νουκάσια σου γεμίζα από άσπρόροχα που σπντίου που θα μυρίζουν λε-βάντα και έγω θα έχω τρεις κομψαίολα και δύο ζευγάρια μεταξωτές κιάσες μονάχα.

ZANNET (με κάποια πίκρα). Και ή καρ-πορύα που θα περνάς τις ώρες σου θάβει γε-μμένη λουλούδια.

‘Εκινάει την άδελφή της με φανερό δάκ-ρυμα. Χτυπάει ή πόρτα. Μπαίνει ό Γιώργος. ‘Η Ζαννέτ φέρνει κεντά άσ’ την άλλη πόρτα χα-ρίς να χαριέται).

ΓΙΩΡΓΟΣ (στη Νίτσα). Τί όμορφη ποδαί με τό φουστάνι αυτό! Άληθινό άνωρο... (Τή φιλεί). Μά γιατί άργει ή Ζαννέτ χωρίς να με χαριέται).

ΝΙΤΣΑ (έξοικονομεί νάνη άγκαλιασμένο τον άρραβωνιστικό της). Ζηλεύει λιγάκι. Είπε μεγαλειότη μου... και σ’ προτιμώσες έμένα Γιώργο μου. ‘Έχεις λίγο δίκιο, δέ θή-κας...

ΓΙΩΡΓΟΣ (χαμογελάει λιγάκι). Μου έστρε-σε

όμοις έσύ. (Φιλούνται. Σαφνικά άσ’ τό άντι-κατό παράθυρο ποδών ανοιχτά άκούγεται ένα τραγούδι. ‘Η μελωδική φωνή κάνει τό Γιώ-ργο ν’ άνατριχίσει. ‘Η Νίτσα που άνοιχτά τό κεφαλάκι της στον άνω τό Γιώργο αντί-λαμβάνεται την ταραχή της).

ΝΙΤΣΑ. Γιώργο, τί έχεις;

ΓΙΩΡΓΟΣ. Τίποτε άγάπη μου. (Σπινάει, πλησιάζει τό παράθυρο. ‘Η Νίτσα στέκεται σιωπηλά κοντά του. ‘Ο Γιώργος τό παρκα-λυνθεί με άλλοιωμένα άσ’ τη συγκίνησή να χα-ρακτηριστικά του).

ΝΙΤΣΑ (που τον κιντάει με κάποια εν-απλή). Σε συγκίνησε ή μουσική; Είπε άληθινά έκατοστό αυτό τό ποθητικό τραγούδι.

ΓΙΩΡΓΟΣ. Μου θυμίζει μιά κοπέλλα που άγαπούσα και που πέθανε. Μη με παρεξηγή-σες, Νίτσα μου, θα μου πείσης.

ΝΙΤΣΑ (έτοιμη να κλάψη). Την άγαπούσες πολύ αυτή τη γυναίκα;

ΓΙΩΡΓΟΣ (άσπρημένης).— Τρελλά. Φεύγα άσ’ τό παράθυρο. Τό τραγούδι τελειώνει ό-πως τελειώνουν όλα.

ΝΙΤΣΑ. Γιώργο δεν μ’ αγαπάς, δέ μ’ ά-γάπησες ποτέ σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ (χωρίς να διαμαρτυρηθώ). Ποιά είνε αυτή ή γυναίκα που τραγουδεί, Νίτσα; ΝΙΤΣΑ (μελαγχολικά). Είπε ή καινούργια μας γενιόνασσα που νοίκιασε αυτό τό δωμά-τιο, έδώ και μιά δέκαριά. Λένε πως είνε ζων-τοχάρη. Είπε τόσο όμορφη.

ΓΙΩΡΓΟΣ (την κιντάει περίεργα). Ναί; ΝΙΤΣΑ (εξηγείται). Πολύ όμορφη. Έχει κάτι μιά γαλό-πράσινα δαθεία, σαν τη δάισσα. Τη συναντώ πολλές φορές στη σά-λα. ‘Αν τοιούτα θα την προσκολλούνα να πά-ρη τό τοάί μαζί μας. Τί λές; Να την προσκα-λέσω την έρχομένη Κυριακή που θα γιορτά-σουμε τους άρραβώνες μας; ‘Ο Γιώργος είνε κατάλληλος. ‘Η Νίτσα που κ’ αλεβαίνει

την ταραχή του πάει κοντά του, του χαϊδεύει τά μαλλιά). Μά τι έχεις Γιώργο μου; Μήπως ή μουσική των λουλουδιών σε έλάνει; (Χαί-δευτικά). Τί έχεις άγάπη μου; ‘Υποφέρεις;

ΓΙΩΡΓΟΣ (με σπασιμένη φωνή). Ναί, δεν είμαι καλά.

ΝΙΤΣΑ. Πάω να σου φέρω λίγο κονιάκι, θα σου κάνει καλό. (Φεύγει για λίγο).

ΓΙΩΡΓΟΣ (σαν τρελλός σπινάει άσ’ τη θέσι του, παίρνει τό καπέλλο του (μονολογεί). ‘Η παλιά φίλενά μου στο ίδιο σπίτι με την άρραβωνιστική μου. Και την άνασκά τόσο πολύ!!! Δέ μπορώ να πάρω τη Νίτσα, άδύ-νατο, θα της γράφω άγριο. (Φεύγει διαστακά τραβώντας την πόρτα πίσω του). Μπαίνει ή Νίτσα με τό κονιάκι. Δέ δέλεται κανένα. Τό πρόσωπό της άλλοιώνεται. Τό ποτήριό γλυσ-σάει άσ’ τό χέρι της. Πέφτει στην παλιν-θόνα και έσπασει σε κλάματα). Μπαίνει ή Ζαννέτ.

ZANNET. (Την πλησιάζει, της χαϊδεύει τά μαλλιά). Νίτσα μου. Γιατί κλάεις έτσι; ‘Ο Γιώργος;

ΝΙΤΣΑ. Έστρεψε χωρίς να μ’ άποχαρι-έται. Και έξέρι; Δέ θα ξανάβη. Μία φωνή μέσα στο ύπνουεινέό μου μου τό λέει. ‘Αχ, αυτό τό λουλούδι. (Με άπελασία). Είπε να-τερομένα. Μου τό γουνοισέχες. Ζήλεψες την ευτυχία μου, την άγάπη μου.

ZANNET (δυνατά, επιτιμητικά). Νίτσα!... ‘Η Νίτσα χωρίς ν’ άστανθήσει στην άδελφή της πετάει άσ’ τη θέσι της, σαν τρελλή, παίρνει τό λουλούδι άσ’ τό δάκι, τό ρίχνει στο πάτωμα και τό πετάει με λάσσα. ‘Η Ζαν-νέτ σαν άποδλακωμένη άσ’ τη σπηή που κάνει ή άδελφή της την κιντάει περιλυστα.

ΝΙΤΣΑ (κλάιγοντας δυνατά). Κι’ αυτοί με προσόσανε όσος και σύ.

ZANNET. ‘Ο σπαργμός σου σε κάνει ά-δικη (άκούγεται πάλι τό τραγούδι).

ΝΙΤΣΑ (σαν τρελλή). Άκούς αυτό τό τρα-γούδι; Τό τραγουδεί ή φίλενά μου. Γι’ αυτό τη γυναίκα μ’ έγκαταλείπει σήμερα.

ZANNET. Γι’ αυτή τη γυναίκα;

ΝΙΤΣΑ. Ναί. Την άγαπούσε τρελλά, μου τό όμολόγησε, και τώρα στοιχηματίζω πως θρί-σκειται στο δωμάτιό της.

(‘Η φωνή της κβεται από ένα λυγμό, πέ-φτει στην άγκαλιά της άδελφής της σπαργ-μένη άσ’ τον πόνο).

ZANNET (τή φιλεί). Φτωχή μου Νίτσα (πιο σιγά). Είσαι πιο δυστυχισμένη από μένα!.

Αυαία

ΝΤΑΙΖΗ

ΑΣ ΜΙΛΗΣΩΜΕ ΜΕ ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΩΜΕ ΣΤΙΣ ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΙΣΣΕΣ;

‘Η «Γυναίκα» άπαντά στις άναγνώστριές της



ΕΙΜΑΙ έκκοια τεσσαρόνη έτών. ‘Α-γαπητό ένα νέο και μ’ άγαπάει κι’ αυτός από χρόνια. Τελευταίως μ’ ά-φίλη μια μου μίλησε για μιά νε-ανίδα που άσχολεται με τον πνευματικό

και πήγα να την ιδώ κι’ έγω. ‘Από τό πα-ρελθόν μου δεν μου είπε τίποτα. Μόνο που άνήγγιλε τον θάνατο ενός συγγενούς μου και μου έβραζε την άμφιβολία στην καρδιά μου, λέγοντάς μου πως ποτέ δεν θα παντρευτώ τον νέο που άγαπάω. ‘Από τότε, χωρίς να τό θέλω σπρωγομυρίζω στο μυαλό μου ή ιδέα πως ό σύμβουλό μου δεν θα τελειώσει εύτυχής. Τι να κάνω για να ξεαναβρώ την πίστη μου στη ζωή και στον έρωτά μου ;.

Δεν είδα ή μόνη που έμπιστεύεται σε τέτοιες ύποπτες Πυθίες τό μέλλον της ζωής της, γι’ αυτό, άσταντώντας σε σας, ά-πεσθόνομα και σε όλες τις γυναίκες, που έχουν την άπλότητα να εδουλεύονται χρημα-τικά και ψυχικά, σε τέτοιες άνόητες επι-σκέψεις.

‘Η χαρομαντική ή μελέτη που χαρο-κετρίσει από την φουλονομία, έχουν κά-ποια έπιστημονική βία, και μπορούν ίσως να μας δώσουν μιά γενική ιδέα της ά-βράστης τύχης. Για κανένα όμως λόγο δεν μπορούν να μιά πληροφόρηση για λε-πτομέρειες της τύχης μας, ούτε μπορούν να προβλέψουν ήσαν θάνατο ή μιά άσπρη του άγαπημένου μας.

Τώρα πιά τά χαρτιά και οι ύποπτοι, από ύποπτες τσαρλατάνους, είναι έντε-λώς γελοία πράγματα που θα έπρεπε να μην τά πλησιάζετε ποτέ.

‘Η γυναίκα που έπισκεφθήκατε, να είδατε βεβαία ότι δεν έξέρι περισσότερα από όσες για την τύχη σας και τό μέλλον σας. ‘Όταν έπρόκειτο για τό παρελθόν σας και θα μπορούσατε να κινήτε μόνη σας, δεν έτόλμωρε να πη λέξι, για να μην πέσει έξω. Για τό μέλλον σας άπληγστε άκαθό-ριστα και συγκεχυμένα και άναμφιβόλως θα την βοηθήσατε κάπως για να έπνιξη. Σας άσπασαίνετε σας μωστικά. ‘Επίσης από τις άστανθρες σας φαίνεται πως θέλησε να βγάλει κάποιο συμπέρασμα για τό μέλλον σας.

‘Όλη ή δύναμις των τσαρλατανών αυτών έγκειται στην ύποβληή τους και στις ά-καθόριστες άστανθρες τους. ‘Όλοι μας έ-χουμε κάποιον γκιστό ή συγγενή που ά-πειλιέται από τον θάνατο, όπως κι’ έμεις ό ίδιοι. Και άν κατά τύχη πεθάνει κανείς, τότε ή μαντίσα αυξάνει την φήμη της, εάν δεν πεθάνη, ή προφητεία της έρχόται.

‘Επειτα με τό να σας πη ή Πυθίς αυτή, ότι έβρεξε ό φθίς δεν θα σας πείσει τρεπτή ποτέ, όσες ψυχράνεσε και ύπο-

πτεώσεθε τό κάθε τι. ‘Ετσι μπορείτε να νά τά χαλάσετε μόνο και μόνο από τους ψυχολογικούς όρους που δημιουργήθηκαν και τότε πάλι θα πήτε πως είχε δίκιο ή χαρτού σας.

Φεύγετε μακριά, δεσποινίς μου, από ό-λες αυτές τις μαντίσες. Μόνο κακό μπο-ρούν να σας κάνουν και ποτέ καλό. Μην έμπιστεύεστε την γαλήνη σας, την άγάπη σας, την πίστη σας και όδύηποτε σε χέ-ρια τόσο άσάφη.

‘Ακόμη θα σας έλεγα, μην άσχολείστε και για τό μέλλον παρά εν σχέσει προς τό παρόν. Και κυρίως άγαπάτε τρυφερά τον φίλο σας και κυτάξτε μιά διατηρή-στε και την δική του άγάπη. ‘Η εύτυχία έξαρτάται περισσότερο από μάς, παρά από την τύχη, της όποις έμιασε δημιουργία.

‘Η εύτυχία είναι σαν ένα εύθραστο φυτό και όπως άνέχει, άνέχει όσο δεν πιστεύ-ομε. Τό πόν είναι να την σκεπτάμεθα και να της δώμας τις άναγκαίες φροντίδες.

‘Η μάλλον, καλύτερα, σαν θαρραλέο άνθρωπο, να μη την σκεπτάμεθα διόλου.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΕΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΗΞΕΡΑΝ...

‘Υπάρχουν άνατηρήτα πολλοί άνθρωποι που ύπο-φέρουν σήμερα στον κόσμο. Είνε όμως άλγίστες πώς σήμερα είνε καλύτερη ή ζωή από άλλοτε.

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ οικονομική κρί-σις, οι πολιτικές άνατατάσεις, οι σε όλες τις χώρες γκρεμίσμα-σπια και άπεστέφρωσαν εύτυχές που έθαυρόντο άνέπαρες, όλη αυτή ή μαυρίλα φαίνεται από έναν ήλιο : τον ή-λιο της προόδου, της προόδου αυτής που γενικά άνέβασε τό έπίπεδο των μαζών.

Σήμερα είναι γεγονός, όπάρκει πολύ ό-λιγώτερη δυστυχία από άλλοτε. Οι άπαι-στωτικές περιπτώσεις έδω και γίνονται σπανισμένες. Και οι γενικοί όροι της ζωής έγιναν πολύ καλύτεροι άσ’ ό,α ήταν έδώ και τριάντα χρόνια.

‘Υπάρχουν οι άγωνίζομενοι σκληρά, άλ-λά είναι βέβαιο πως δεν είναι αυτοί που άσπασαίνε την άπαισιόδοξία και την ή-τοπία, που δηλητηριάζει την άμύσησφα-ρα που ζούμε.

‘Σκληροί καρδιά, λένε, άκόμη κι’ αυτοί που έπαρελόντα άκριβώς μ’ αυτούς τους καρπούς.

Τι θα ής σκληροί καρδιά; ‘Όλες οι έσπες δεν ήταν για όλους σκληρές και για όλους προνομίους εύκολες; ‘Η ζωή δεν ήταν ποτέ ένα εύ-κολο παιχνίδι, αλλά ένα μεγάλο ποό-βλημα που προσβάθετε δύναμι, έρόδα, χαρακτήρα, άνοχη και τύχη.

Τό κακό είναι πως ή άπαισιόδοξία αυτή προσέβαλε κυρίως τους νέους, που σε κάθε έμπέδιο άστανθουν :

— Σήμερα δεν μπορεί πιά κανείς να ζήσει. Άλλοτε όλα ήταν τόσο εύκολα!

Και παίρνουν ένα όρος μελοδορματικό. Τι έξερουν πράγματι από τό παρελθόν; Σκεφθήκαμε ποτέ τόσο σήμερα άπλοστη-θηκε τό κάθε τι;

Εάν πριν ένας αλάνος άνειρεύασσε να έχει τα ίδια καμφο όπως σήμερα, θα σας χρειαζότανε τουλάχιστον ένας ύπη-ρέτης. Σήμερα γυμνάζει ένα κομμάτι και γεμίζει ήλεκτροκό φως τό σπίτι σας. ‘Α-νολίγετε μιά βρού κι’ έχετε έσοτό νερό και θέρμανση. Άλλοτε σας χρειαζότανε να άνακατεύετε τα άρβύλλα, να τυραινάτε επί ώρα να τ’ άνάψετε, σήμερα ένα σπντίο στο άγριο ή ένα κομμάτι στην ήλεκτροική κουζίνα και ξενιόάζετε. ‘Υπολογίστε πό-σες κινήσεις και πόσες ώρες και πόσα είδη χρειαζότανε οι πρόγονοί μας, και πως όλα αυτά άποσπώθηκαν, συγκεν-τρώθηκαν και έγιναν τίποτε, και τότε ά-πατάτε.

Οι γιανιάδες μας είναι ζήτνια άν πη-γανών μια φορά τον χρόνο, άν όλη μιά φορά στη ζωή τους, στο θεατρό. Έσείς, πόσες φορές πηγαίετε την εβδομάδα;

Και ό κινηματογράφος; Νέο πάλι θέαμα. Άλλοτε πόες ταξίδευε ; ‘Ο έκατομμυ-ριούχοι. Σήμερα, με τά μέσα συγκοινο-νίας και τις εύκολες, κάθε άνθρωπος που έρει να όργανώσει τη ζωή του, μπορεί να ταξιδεύει κοντά ή μακριά, άνόλογα με τον καιρό και τά χρήματα που δια-θέτει.

Οι πατέρες μας δούλευαν δώδεκα ώρες την ημέρα, έέτες έχομε όκταώρες και τά βράδια με ένα δικό μας για να όργωμε στη φύρα που κι’ αυτή τώρα μάς άνοίξει τις πόρτες της και μάς δείχνει τά όλλυγρήτρα της.

Μπαίνετε σ’ ένα τρένο και την επομένη τό πρωί έχετε διασώσει πεντακόσια χιλιά-μέτρα, έσπασαμένια στην κομμάτια σας, σαν στο κρεβάτι σας. Ζήτε σε μεσόγειο τόπο και σε λίγες ώρες φτάνετε στην ά-λάσση, ζήτε σε θάλασσα και σε λίγες ώρες φτάνετε στα βουνά.

Πριν με είχαμε ένα πός έκατο τον άνδρα που δεν είχαν μετακινηθεί ποτέ από την πόλη τους, δεν ήξεραν τι θα ή έκλη-βόσιος του χρόνου με την ασφυκτική, δεν είχαν ποτέ κάτι που δεν τό πα-ρήγαγε ό τόπος τους, δεν φορούσαν μετα-ξωτές εσόδρωσες και μεταξωτές καλύτες, δεν μπορούσαν να διαρδάσουν κάτι σπρά-σο

που είχαν έκ φύσεως, δεν μπορούσαν να γατρίσουν άσπινάρες που σήμερα τις θα-ρωεί παιχνίδια ή χειρουργική.

Λοιπόν, γιατί τόση γκρίνια, γιατί τόσο ζήλοπτα βλέματε προς τους δυστυχείς αυτούς, που έξησαν στις προηόόμενες γενεές;

Είνα άλήθεια, πως τότε οι άνθρωποι δεν είχαν τόσες άπαιτήσεις και τόσες ά-νάγκες. Στα σφαίρα όμως έπιμεινε την ήσυχία ; Δεν άγαπάτε αυτό τό ζήτημα της περιεργίας, αυτό τον πόνο της ά-καμικής εύτυχίας, της έσπρηγνικότητας, της αλάνος δίλας, που κάνει την έτοιμή μας μεγάλη, πελώρια, δυνατή και άλπ-δοφόρα ;

Μην γεμίζετε από τις διηγρήσεις των γέρον που δεν έξερουν και δεν μπορούν να δούν τό σήμερα.

Δίτε με μιά εύλογισμένη τον πολι-τισμό, που ό άνθρωπος μάθησαν τόσο για να τον καταπνίξουν και άπτι να ά-πασαίνε, καταπνίξετε πως και πεις ός σπινάει, πως θα όργανώσετε την ζωή σας με βία τό θεό όδρο της νεότητος : τον έθνοςισμό.

Ζ Ω Η.

Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΟΓΡΗ ΓΙΑΤΡΟΣ

[Συγκαταεθή ό Πάπας]



‘Ο δότωρ ‘Αλμα άνεχό-ρησε εις τάς ‘Ινδίας. ‘Η εύδοξία, που έρχεται από την ‘Αμερική, φαίνεται να μην έχη καμιά ιδιαιτέρα σημασία. Και όμως, ή ια-τροσύνη στην κινέζα έμ-διαφέρει όλων των ‘Ηνωμέ-νων Πολιτειών.

‘Ο δότωρ ‘Αλμα ές την πραγματικότητα είνε ή ά-δελφή ‘Αλμα, μιά νέα μο-ναχή, ή οποία είνε ή μόνη και ή πρώτη μοναχή... δι-πλωματούχος της ‘Ιατρικής και ήταν μιά νύμφη πάλι ή πιάς ‘Ελέν Αλμάντ με έσπρη δεσποινίς από τό Βά-νιγκτον.

‘Όλη ή ‘Αμερική ένός-φρονη όσα τάς σπινάει της άδελφής ‘Αλμα και σπινά-ει εις την σπινάει ότι ό ‘Άγιος Πατήρ — ό Πάπας — ήτο πιθανόν ν’ άνηθή να της έσπρη την άσπρη την ‘Ιατρικήν. Άλλά ό ‘Άγιος Πατήρ άσπρησέθη και τότε ή άδελφή ‘Αλμα πλέει προς τάς ‘Ινδίας, δια να περιάβλη τάς θλαγές γυναίκες και τά παιδιά.</

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ

Ρόδα τ' Απρίλη...

ΜΑΣ απαγορεύεται πια οριστικός ο χειμώνας. Πλημμυρίζουν οι κάμποι από λογι-λογής λουλούδια. Τα δένδρα άρχισαν να στολίζονται με τις καινούργιες φυλλοπτώσεις των. Τρελά κελαιδιόματα πουλάνε γεμίον τον αέρα. Ένας ενεργητικός φίλος λάμπει έλπιος

μάτα, για ταγιέρ, καθώς και για πανωφόρια. Έννοείται βεβαίως ότι αυτά ράβονται χωρίς φόβος για να διαρκίσουν από το άνοιξη της δαντέλας το φόρεμα όταν πρόκειται για πανωφόρι.

Στο ίδιο κατάντημα είδαμε πολλά θράσινια της τελευταίας Παριζιανής κρεασιών δαντέλλας και άλλα. Με λίγα λόγια, η δαντέλλα - ύφα-



- 1) Το κοράκι του φορέματος αυτού σχηματίζει έμφλη, υφός κατά από μία τομητική πλά. Φούστα ελαφρά κλός.
- 2) Χαρακτηριστικό φορεμάκι από κρέπ ή τομπράλλο, γαρνίρεται με τέσσερες κορτές τσέπες.
- 3) Φόρεμα από μονόχρωμο ή έμφλη κρέπ. Η λοξή φούστα ανεβαίνει πάνω στο κοράκι.
- 4) Έμφη μακριά για την πόλη ή την πλάς, γαρνιρισμένο με ντεκούλ, που σχηματίζουν τσέπες.

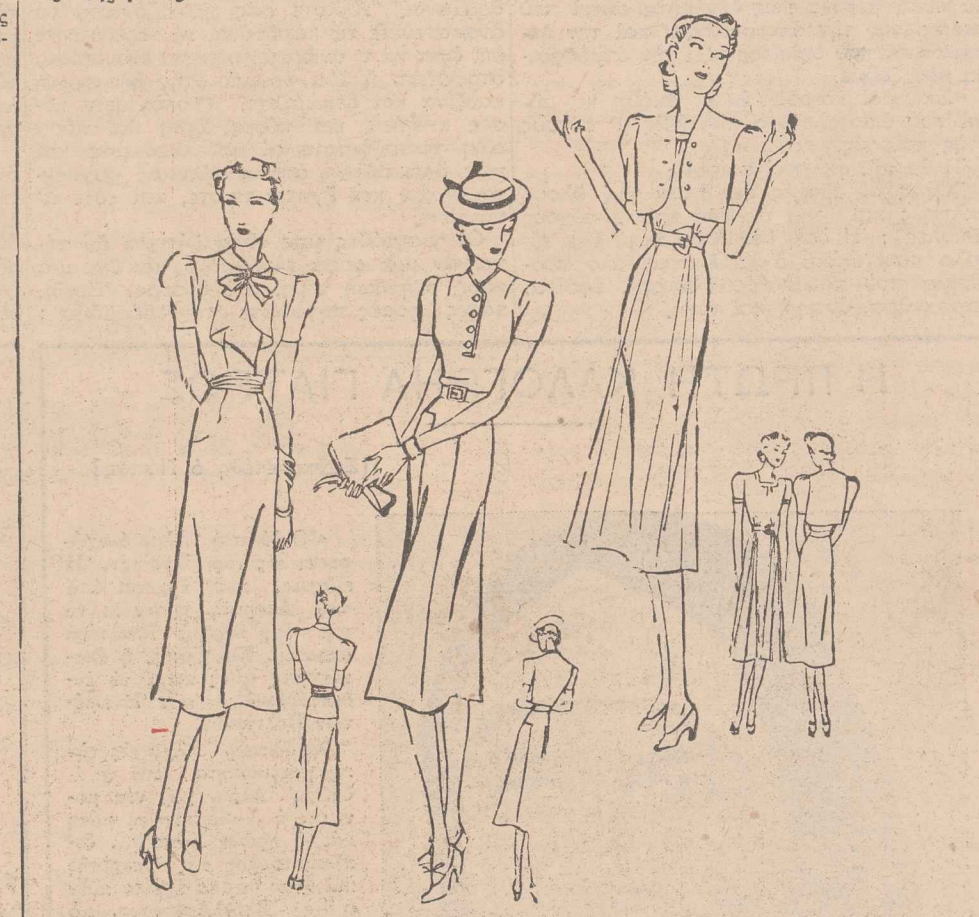
οις στον οφθαλμό. Και η μία ώρα μέρα διαδέχεται την άλλη, όλο φως και χαρά.

Πανηγυρίζει η φύση!

Άλλα μαζί με την φύση πανηγυρίζει και η μόδα, η οποία φιλοτιμείται να την μιμηθεί και να την αντιγράψει σε σχήματα και σε συνδυασμούς χρωμάτων. Κάμετε μια δόξα στην όδο 'Ερμού. Ο

σημα χαρακτηρίζει έφέτος σ' όλη την Εύρώπη. Μας εξεπληκίζει η εξαιρετική ποικιλία και η απαράμιλλη εκλεκτικότητα της συλλογής των θράσινιων του καταστήματος Καλλιόπουλου.

Όλα τα θράσινια, από τα λεπτά μάλλινα ως τα μεταξωτά μονόχρωμα και έμφλη, διαλεγμένα με γούστο, σύμφωνα με την τελευταία λέξη της μόδας.



- 1) Κομψό φόρεμα από μοισχρομο κρέπ. Δύο μεγάλα στεγανυλά πάνω γαρνίρουν το κοράκι.
- 2) Φορεμάκι από τούλ-νέ-σουά. Κομψά κρουαζιέλα, ζώνη από δέρμα.
- 3) Απλούστατο κομψό φόρεμα από ζερφ μπέ μπ. Συνδυάζεται με κοντό μπλουζόν.

Πολλές κόμπες γυναικών στο κατάντημα Σιάδων. Αυό δ' μας πείθει ότι εδώ υπάρχουν πλούσιες συλλογές για όλα τα γούστα και τα βελαντίνια. Και πρόκειται, όταν είδουμε τις συλλογές των έμπειρων, όταν είδουμε τις γούστες στα μάλλινα, μεταξωτά έμφλη ενγίε, τα γαυρά της έποχης, τους φανερή πικέδες και ότι άλλο μπορεί να επιθυμώ η γυναίκα για την τοιάδετα τη.

Ανάμεσα σ'α τόσο δολιχά θράσινια, ευρωπαϊκά και ενγώρια, που μας βυθίζαν στο κατάντημα Πατάριου, ιδιαίτερος θαυμάσιος τα δαντέλλε μάλλινα θράσινια σ' όλη την γκάμα των παστέλ, τα έκασα Ρον-

- 1) Κομψό και πρακτικό άνωμα, για την πλάς και την πόλη.
- 2) Απογευματινό χαρακτηριστικό φόρεμα από μονόχρωμο ή έμφλη κρέπ. Το κοράκι σταυρώνει και δένει πίσω. Η φούστα κοβείται λοξά.
- 3) Μπαλούζα από φούλα και φούστα από λανβάς με τέσσερες βαθιές πιέτες.

και σεις μ'άν δαμα εύχαριστοι με κίνηση που αποκομίζετε από την έξοχη, βλέποντας και θαυμάζοντας στις βιτρίνες των καταστημάτων τις καινούργιες συλλογές των θράσινιων με τα όρασινα σχέδια και τους χαρούμενους χρωματισμούς των.

Χρόνο με το χρόνο μας παρουσιάζουν και όρασινα πράγματα, γιατί και η τέχνη της θραντογραφίας, όπως και όλες οι άλλες, διαρκώς προοδεύει. Και τί δεν είδαμε αυτές τις

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ είναι η πιο ευχάριστη έποχή. Την έποχή αυτή η γυναίκα αισθάνεται τον έαυτό της περισσότερο νέο και κομψό και θέλει να διαλέγη τα φορέματά της και τα αξεσουάρ που τα συνοδεύουν. Τα αξεσουάρ όλο παίρνουν μεγαλύτερη σπουδαιότητα στην καινούργια μόδα.

Ενώνα που έχουν ιδιαίτερη σημασία είναι τα μπιζού. Όλα και πιο μεγάλα, πιο πολλά και πιο ποικίλα. Όλα και πιο γαλαννά, τα έσιν και τα έντομα και συνδυάζουν διαγμάτια τους ζωντανούς και χαρακτηριστικούς με τα φωτεινά άλλα, που έχουν στη διάθεσή τους.

Τα λουλούδια επίσης έχουν πάρει σπουδαία θέση στην καινούργια μόδα. Στολίζουν ως μεγάλα ανοιχτάκια μπουκέττα τα ρεβέρ των ταγιέρ και τα ντεκούλ των φορεμάτων. Τα βλεπόμε άνοιξη ως κολλή πάνω στα ταγιέρ από μακριά σπέν άλλ αυτό είναι πολύ τομήρος κατακομής. Τα ντεκούλ των θραντιών φορεμάτων είναι καινούργια με μεγάλα λουλούδια, που απομιμούνται με καταπληκτικό τρόπο την φύση, ή με λουλούδια από πελοφάν, σε χρώματα πιστέλ. Πελοφάν λουλούδια, ζωγραφισμένα σε μουσελίνα, είναι άπληκαρισμένα στο κάτω μέρος στις φαρδιές φούστες από τούλι. Γύρω από τα ντεκούλ, που αποκαλύπτουν τους όμους, τοποθετούν γαρνιέρες από λεπτά λουλούδια του άνοιξη, που νομίζετε ότι τα μαζεύετε από το ίδιο έμπειρο, γιατί την έποχή αυτή, προπάντων, για τα θραντά φορέματα, τα σχέδια έχουν αποτυπωθεί με διαμύσιο τρόπο πάνω στα θράσινια, κρέπ ή μουσελίνας. Βρίσκουμε άνοιξη λουλούδια, πιο μεγάλα, όρασιότερα και από αυτά τα φυσικά, συγκεκριμένα, σαν μπουκέττα εις τα οποία τα ζωγραφισμένα είναι συνδυασμένα με σμφή άρμονία, ή αναρρισιμένα σαν σπάνια λουλούδια, που διατηρούνται στις σφές.

Η μεγάλη έλκυστική των αξεσουάρ γαρνιέρες την ιδιαίτερη προσοκτικότητα και την ιδιαίτερο τύπο της κομψότητας που έχει κάθε μεγάλο είδος ραπτικής. Σε κάθε μοντέλο το καπάλλο του, το ντεκούλ του, τα γάντια του, ή τσάντα του, όλα μελετημένα ει-

δικώς, για να αποτελέσουν την άρμονία του άνωμα. Με τα φορέματα που έμπνούνται από την Δαντέλα Αύτοκατορία, φορούν στο κεφάλι κάτι σαν φωτοστέφανο από λουλούδια.

Με τα φορέματα δέ της γοημής αλγαιέτες ή παραντί, σε διάφορα χρώματα. Με τα κλασσικά ταγιέρ, καπάλλο άμαζόνος 1830 πετριτογυρισμένο με μακρύ βέλο. Πολλές τσάντες έχουν το ίδιο σχήμα με τις τσέπες των πανωφοριών. Άλλες γίνονται φες και οι δρυάδες είχαν την συνήθεια να στεφανώνονται με

σέχδια φανταστικά και είναι καινούργιες με διάφορα χρώματα συνδυασμένες με τις έπισης καινούργιες καινούργιες λόνες. Μερικοί λαοί της Πολωνίας φορούν καλλή από περά, τα οποία θεωρούν πιο πολύτιμα και από τα μαργαριτάρια. Η μόδα αυτή θα κατακτήσει και την Εύρωπη. Αυτό θα μας το δείξη το μέλλον. Πάντως, μερικά κολλή, από περά πουλιών της Πολωνίας, έχουν άφύθιες τιμές.



- 1) Ταγιέρ από λανβάς ριγιέ, γαρνίρεται με γαυρά από πικέ.
- 2) Ντε-πές από λανβάς μαριν. Η καζόκα σχηματίζει έμπρος ζώνη.
- 3) Ντε-πές από πράσινο λανβάς σε δύο τόμους πλάστρον από άσπρο πικέ.
- 4) Ανοιχτάκι άνωμα, φόρεμα με κοντά μανίκια και μπλουζάκι χωρίς μανίκια από κρέπ-ντε-λάιν γαυρέ.

ρούν το βράδυ στο κεφάλι θελκτικά στεφάνια από μισό, ό άποιος τους προσδίδει ένα θύος κομψό μολιολογίο.

— ΤΙ ΘΑ ΔΙΑΛΕΞΗ Η ΚΟΜΨΗ ΓΥΝΑΙΚΑ —



ΣΤΟΥΣ μεγάλους ραπτικούς οίκους του Παρισιού βλέπει κανείς: Πανωφόρια, ρεβιρόντες πολύ εφημερισμένα, χωρίς γασα και ρεβέρ και πολύ άνωμα έμπρος, ώστε να φαίνονται τα γυνάτε της φούστας.

Απογευματινά φορέματα, σε γλανά χρώματα, γαυ, γαυρέ, ρο ή έμφλη. Τα περισσότερα με μακρύ κοράκι, κορσέ, που περισφιγγουν τους γοφούς, με όριζόντιες σφίρες ή με πτυχές στους γοφούς και δέμένα έμπρος, με μεγάλα σαν σε φούστα.

Για το θρανό δύο τούλι. Το φόρεμα χωρίς φάρδα, διακοσμημένο στο στήμα και στο πόδι σφαιρικό φόρεμα όργανό τύπου Δαντέλας Αύτοκατορίας. Τα έντελως καλοκατομιά θραντά φορέματα, που πρόκειται να κάμει στην έξοχη είναι από τούλι, καινούργια όργανό, φένο λινό, άνοιξη και από πικέ.

Για το άπογευματινό φορέματα από σιγά, ριγιέ με κοντά. Τα φορέματα αυτά είναι κοντά, με πολύ φάρδος έμπρος.

Απογευματινά φορέματα πάνω σ' ένα φόρεμα. Μονό το μονόχρωμο συνδυάζεται με έμφλη ή με ένα όρντι. Σε όλες τις αλτέλιν, υπάρχουν φορέματα δίχρωμα. Το άνωκότερο θράσινιο σχηματίζει το έμπροσθο μέρος.

Συναβίλες τις πιέτες. Μεγάλες ίσιες πιέτες για τις φούστες των ταγιέρ ή πλάσες. Οι πιέτες αυτές είναι γαυκόνες ως τους γοφούς. Μερικά ταγιέρ από λανβάς γαρνίρουνται με δαντέλλες. Άλλα γίνονται από μάλλινα δαντέλλε θράσινια. Τα μανίκια είναι πιο κοντά και συχνά κοντά ή τρούα - κρέπ.

Οι φούστες είναι πιο κοντές και πιο φαρδιές. Τα ταγιέρ είναι όλο και περισσότερο άνοιξη.

Ταγιέρ με έσκέτες κοντές, που σχηματίζουν μπροσ ή έσκέτες ίσιες.

Ταγιέρ δίχρωμα, έμπρος από θράσινιο άνωμα χρώματος και με πλάστη από σινορο έμφλη. Τον συνδυασμό αυτό των δύο έντελως αντίθετων χρωμάτων βρίσκουμε και σε άπογευματινά φορέματα. Είδαμε πολλά φορέματα από μαυρο λανβάς, που είχαν σχεδόν όλο το έμπρος από λανβάς γαυρά ή κόκκινο κοράκι. Πολύ καινούργιο ένα φορεμάκι από λανβάς και το έμπρος από λανβάς άσπρο. Το πανωφόρι που το συνδυάζει ήταν έπλοξ, έμπρος άσπρο και η πλάστη μαυρή. Ο συνδυασμός αυτός γίνεται επίσης, με έμφλη και λανβάς άσπρη, γαυρά ή έπλοξ, με έμφλη και λανβάς άσπρη. Γενικά, το άσπρο, μέρος είναι Ι-

- 1) Χαρακτηριστικό άνωμα. Η ζακέττα από κρέπ, μονόχρωμο με μεγάλα κομψάκια ρεβέρ, η φούστα ελαφρά κλός από λανβάς έκασα.
- 2) Στο κομψό αυτό ταγιέρ η ζακέττα είναι από λανβάς άνοιξη μολέ, με τσέπες από σινορο ρο ή χρωσέ βολόνες και η φούστα από λανβάς μπλε άσπρο. 3) Ραπτικό από λανβάς μπλουζόν. Το πελάρο γαυρό ρεβέρ με πικέ από ρο σινορο. 4) Ραπτικό από λανβάς γαυρά, γαυρά, κομψά και τσέπη από μονόχρωμο λανβάς.

ΠΩΣ ΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Στά ιδρύματα της Φιλεκπαιδευτικής Έταιρείας

Β'. Η ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Η οίκονομη σχολή. Νά και το δ-
χι πολύ συνηθισμένο στον τόπο μας,
κάτι που νυνεί δικαιολογημένα την
περιέργειά μας γιατί ως τώρα δεν τ
έχονταν δημιουργήσει.

Και ευτυχώς η περιέργεια αυτή δεν άργει
πάλι να ικανοποιηθεί.

Μία άλλη, συμπληρωτική κοπέλα, με
τη μορφή της δουλειάς έρχεται προς το μέρος
μας. Είναι η ίδια η Δ/νς Κοσμάκη, η διευ-
θύντρια της Οικονομικής σχολής της Φιλε-
κπαιδευτικής που έχει αναλάβει τον ρόλο αυτό
με τον ενθουσιασμό και την πεποίθηση απο-
στολής.

— «Α, στο κεφάλαιο αυτό είμαστε άριστα
πίσω στον τόπο μας, μάς λέει. Άλλού όσα κο-
ρίτσια δεν πρόκειται να κερδίσουν με την ερ-
γασία τους τη ζωή τους φοιτούν όλα σε οί-
κονομικές σχολές από έδρα του νοικοκυριού θεω-
ρείται κάτι το υπέροχο εκπαιδευτικό και ελπί-
δες άνοιξαν για να διευθυνη ένα στί-
τι όπως πρέπει είναι απαραίτητη μία έπιση-
μοτική κατάρτιση.

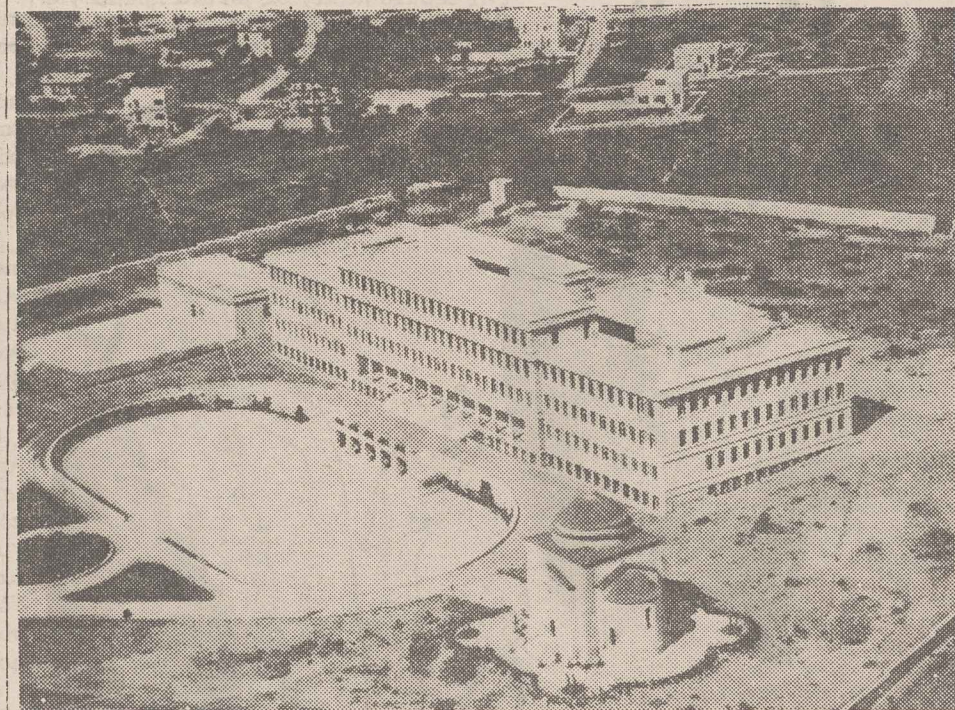
— Τα κορίτσια έχουνται εγχαίριστες;
— Κι' όσα αίσια στην άρχη φοιτούντων ά-
πώως και μόνο γιατί να στέλνουν οι γονείς
τους άρρεσαν να εννοήσουν πόσο απαραίτητες
για τη ζωή τους, ήταν αυτές οι γνώσεις. Για-
τί τα κορίτσια που φοιτούν έδω δεν έχουν κα-
νένα εκπαιδευτικό κίνητρο όπως συνηθίσει
με τις μαθήτριες της Χωροκομίας που ποσο-
είναι για μέλλουσες καθηγήτριες των Οίκο-
κυριών.

— Και πόσο καιρό φοιτούν έδω;
— Δεδωμένου ότι είναι ήδη τελειοφοίτες
του Γυμνασίου και έχουν έτοιμους τελειώση
την εγκύκλιο μάθησίν τους, η φοίτησις είναι
μηνιαία.

— Κι' έχετε πολλές μαθήτριες;
— Όχι πάρα πολλές, δεκαοκτώ
κατά μέσον όρον. Μόνον μία χρονιά είχαμε εί-
κοσι δύο.

— Και τί διδάσκονται;
— Έφ' όσον το σπουδαιότερον άπομνημια
μίας μητέρας είναι η υπακοή, διδάσκουν στα
κορίτσια Παιδαγωγικά και Ψυχολογία του
παιδιού για νάνε εις θέσει ν' αναθεωρήσουν
μεθυσαν τα παιδιά τους, καθώς και θεωρητικό
μέρος της οποίας η συνειδητοποίηση είναι άπαρα-
βαίτη. Έπειτα αὐτὸν έπείθεται συγγαί ο γυ-
ναίκα στα πρόγρονμα της Οίκονομικ
Λογιστική. Διδάσκουν επίσης νοικοκυνολογία και
ιστορία της τέχνης, μαθητικά που πλουτίζουν
εις γνώσεις τους και καλλιέργειαν τη σέβη
τους. Άλλά κυρίως δίδουν μεγάλη σημασία
στην πρακτική, στην εφαρμοσμένη πλευρά των
διαφόρων μαθημάτων. Στη Φυσική λ.χ., μα-
θαίνουν πως να έπισκευάζουν μία ροζιτά, πως
να κάνουν μία άνδληνη γάλακτος ή βουτύ-
ρου. Στην Οίκονομη Οίκονομια δεν άρριούνται
στη θεωρία αλλά έχουν όρες πρακτικές. Έ-
φαρμόζεις τον όσον διδάσκονται. Έ-
σαςτε λίγο κορίτσια δά δούσαντε τὰ κορίτσια
να κάνουν καθαρισμό έξωθεν.

— Όστε κάνουν με τὰ χέρια τους τις διά-
φορες δουλειές μίας νοικοκυράς.
— Φυσικά. Η πλυντική, ή σιδερωτική εί-
ναι πράγματα απαραίτητα στη καθημερινή ζωή.
Κι' άν έστο μία γυναίκα λόγω της κοινωνί-
ας της θέσεως δεν πρόκειται να τὰ κάνει ή
— Είμαστε χωρισμένες σε ζεύγη, μάς έξη-
γοούν τὰ κορίτσια. Η κάθε μία κόβει σύμφω-
να τὰ μέτρα της τῶν άνδρών και κατόπιν ή
άλλη της τῶ έφραμίζει επάνω της και της κά-
νει τη δοκιμή.
— Και είστε εις θέσει να ράψετε φόρεμα;



Μία άποψις του Άρσνακείου από άεροπλάνου

Ιδια με τὰ χέρια της, πρέπει να έξερ πως γί-
νονται για να είναι εις θέσει να άδμηγή
την ύπηρεσία της. Τό ίδιο και ή μαγειρική
πυλινε τῶ έφημεριόμας μέρος της διατηρι-
κής.

— Μά όλα αυτά δεν χρειάζονται ειδικά έγ-
καταστάσεις;
— Η Δ/νς Κοσμάκη χαμογέλει περήφανα.
Βέβαια έχουμε τέλειες εγκαταστάσεις.

Καταθέτουμε στο ύπαισιον και φθάνουμε στο
μαγειρείον όπου υπάρχει σειρά από παραλλήλως
ήλεκτρικές κουζίνες, ντουλάπια, ράφια, με
διάφορα μαγειρικά σκεύη, νεροχύτες, τραπέ-
ζια και δ.τι άλλο μπορεί να χρειασθῶ στο μα-
γειρείο.

Μία μαθήτρια σιδερώει προσεκτικά ένα φό-
ρεμα. Οι άλλες δούσανται την ώρα αυτή στην
αίθουσα της χειροτεχνίας.

— Είναι κι' αυτή μαζί με ή πρακτική ένα
από τὰ σπουδαιότερα μας μαθήματα.

Στην αίθουσα όπου την ώρα αυτή εργάζον-
ται τὰ κορίτσια μάς έπιδεικνύουν ένα μονάκι
διαφόρων ειδών κεντήματα αλλά και λοιπού
δραματισμού από κοινά, μία έργα εμ-
λογιστικής και μεταλλοπλαστικής.

Μά την καλύτερή μας νυνεί κυρίως ή ρα-
πτική, τῶ δεξί χέρι κάθε γυναίκας.

— Πως! ός τώρα έφραμε και ταγίερ.
Ταγίερ! Νά και τὶ άξιοβλαβήματα που θά
τῶ ζήλευαν καί οι ράφτες αὐτῆς!

Μία τρέχει να μάς φέρη μία μισοτελειω-
μένη φουτά ταγίερ και μία άλλη μάς δείχνει
με δικαιολογημένη περηφάνεια ένα σκουφέ-
ζικο έξωθεν που έκοψε και έφρασε μόνη της.

Όλες μάς παρουσιάζουν με καμάρι τὰ έργα
τους, που δέχονται την φυσική καλοσύνη και
την έμπειρότητα των κοριτσιών και δεν
προσέχουν να μοιράζουμε δεξιά και άριστερά
συγχρητίζοντα.

Ξαναγυρίζουμε στο μεγάλο μαγειρείο — δέ-
μι έρχομαι πὸς τὶ τῶα, ή έστια, είναι το
κέντρον και ή δούσι της οίκονομίας και τῶ
γυναικείου μόρφου έσκαμε την άρχη. Μένει
για φιλανθρωπία στα ντουλάπια τὰ διάφορα ύ-
λεια.

— Μά καλά, πως άρχει μία ώρα μονάχα για
τη μαγειρική άραφή ή έτοιμότητα ενός φαγητού
άπαιτεί πολλή περιποίηση χρόνου, ροποποίηση.

— Άν άπερνούσαν μονάχα μία ώρα αλλά
άλλάζαν τὰ προϊόντα ώριμμένων φρεζών της
έξωθεν. Κατόπιν τρώει οι ίδιες τὶ φαγη-
τά που έτοιμάσαν, σ' αυτό άκριβώς χρησι-
μεύουν τὰ στοιγνυλά τραπέζια που βλέπουμε
έξω των κοριτσιών. Μαθαίνουν έτσι να στο-

λίζουν ώραία ένα τραπέζι, να παρουσιάζουν
εύχαιρα ένα γεύμα, να δέχονται με άνοι-
α και χάρη. Γιατί οι μαθήτριες μάς δίδουν γεύ-
ματα και δεξιότητες στους καθηγητές τους και
διδάσκονται έτσι αλληλοδιδάχοντες όλα τὰ μυ-
στικά μίας καλής οίκοδεσποτίας από τὰ πιο
γονικά όπως τὶ καθάρισμα των μαγειρείων
σκαπών ός τὰ πιο κοινά δὶ λέγονται, όπως
την τέχνη της άποδοχής, από τὰ πιο πρακτι-
κά όπως τη θεωρητομεία ός τὰ πιο λεπτά ό-
πως την άνθοσμεία. Γιατί έξασα να σάς έ-
ναφέρω ότι στο πρόγρονμα μάς έχουμε και
στοιχεία γεωγονίας.

— Ποιά ή πρακτική χρησιμότητα ενός τέ-
τοιου μαθήματος;

— Ποιά γυναίκα σάς παρακάτω δεν άγαπά
και δεν καταγίνεται με τὰ λουλούδια; Άλλά
υπάρχει και πὸ άμοιρο σπολίδι για ένα σπιτί
από τ' άνηρ. Ποιά άλλη άσφάλεια, είναι πὸ έρ-
ροπονητική από τη περιποίησή τους. Έπειτα
αὐτὶς άμωρ οι καθηγητές μας δουλειές έπα-
δρουν στον χαρακτήρα και τότε βέβαια είναι
αὐτοπόδευτη ή χρησιμότητα της άνθοσμείας
που σρατίνει και γλυκαίνει τον χαρακτήρα.

— Έχει λοιπόν διαδό σποδό όπως ή χειρο-
τεχνία πύνη σπολίδι του σπιτιού και γυμνα-
σις τῶ καλλιτεχνικού ένστικτου.

— Άκριβώς. Όλο μας τὶ πρόγρονμα έχει
τον διαπὸν αυτόν σκοπό. Παρά τὸν πρακτικό
χαρακτήρα του δεν θέλουμε να πνίξη κάθε πνευ-
ματική τάσι και γι' αυτό κάνουμε λίγη νέα
λογιστική, Γαλλικά, Μονακική, πὸν εν συνδυ-
ασμῶ με τὰ θεωρητικά μαθήματα που σάς έ-
ναφέρω προσημειώνω φέρουν κάποια ισορρο-
πία. Οι μαθήτριες μάς νγαίνουν τέλειες πο-
λιτισμένες οίκοδεσποτίες, έπισημονικά κατα-
στημένες πύνη κατ' όλομτροπία εις θέσει να
μαγειρεύουν τὶ νοικοκυριά τους. Κι' ό ρόλος
της νοικοκυράς είναι πὸν πὸν πολύπλοκος,
πολλὸ πὸν πολυσύνθετος άπ' ότι συνηθί-
ζουμε και γι' αυτό άκριβώς οι τελειοφοί-
τες άπερφέρουν από τις συνηθισμένες νοικοκυ-
ρες πὸν παρ' όλη την καλή τους διάθεση δεν έ-
χουν την τέχνη ν' άνταποκριθῶν σ' όλες τις
πολυπλοκές άπαιτήσεις τῶ ρόλου τους.

— Είναι πολλὰ χρόνια που λειτουργεί ή
σχολή σας;

— Τέσσερα πέντε. Μά θάταν ευτύχημα να
ίδρουντο κι' άλλες άνθρωποι, γιατί όσο κι' άν
οι μαρὶ άλλῶν τῶ δουλειά της γυναικίας
μένει τὸ σπιτί και δεν μπορεί να άναρξῶ αὐ-
τονομιστική ένταξη χωρίς μία καλή φοιτημέ-
νη νοικοκυρά. Γι' αυτό άκριβώς τὶ Άρσνακί-
α πὸν με τόση στοργή άσφαλίσαμε άνάπτυξη
τη γυναικεία μόρφου έσκαμε την άρχη. Μένει
τόρα ν' άντιληφθῶ κι' ό κόσμος τὰ πλεονε-
κτήματα μίας τέτοιας μορφώσεως.

Τέσσερα πέντε χρόνια λειτουργεί μία οί-
κονομική σχολή και πόσο παρακάτω την έ-
σουν; Μετρημένοι στα δάκτυλα.

Γιατί;

Νά μά την άλήθεια ένα έρώτημα όπου δό-
ξαστε θ' άπαντούσε κανείς. Μά τώρα μήπως
έμει οι ίδιοι την έξερμε ως πὸν όλόντο;

Κ. Σ.

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η γυναίκα του Σααδὶ

Ληγοῦνται, πὸς όταν ό ποιητής Σααδὶ αλ-
μωκτισίτρε από τὸς Γάλλους, κάποιος φι-
λος του τὸν έξηγήσας στην Γαίτολη άντι δέ-
κα χρυσῶν νομισμάτων. Άργότερα ό φίλος του
αὐτός τούδωσε γυναίκα την κόρη του με ένα-
τά χρυσά φλουριά για πούρα.

Η γυναίκα όμως τῶ μεγάλου ποιητῶ είχε
πολλὰ κατ' χαρακτήρα και μὴ μνημονότα να
συνεννοηθῶ με τὸν άντρα της τὸν έκανε τη ζωή
συστή καλὴ. Μία μέρα, μάλιστα, τὸν χτύπη-
σε κατά πρόσωπο τὶ μεγάλη του πτώχεια.

— Ό πατέρας μου δεν δὲ άφάρσα, τὸν εί-
πε, πὸν δὲ είχαν σπείλω τους οι Γάλλοι;
— Άπ' αυτό φαίνεται πὸς είσαι!...

— Άλήθεια, έχεις δικιο, άπαρξίθηκε τότε ό
ποιητής. Μου χάρισε την έλευθερία μου με δέ-
κα χρυσά νομίσματα και μ' ένατο μου την πτή-
ρα πάλι πίσω!...

Η στάμνα του Μπιρόν

Ό Πρόεδρος της Γαλλικής Έθνοσυλλέσε-
ως Μπιρόν ήταν περίφημος για την υπερβολι-
κή του λατρεία στον Βάσκο.

Μία μέρα, ό περίφημος της Όράγγης, ό όποιος
έκτιμούσε πὸν τὸν Μπιρόν, τὸν συνέστησε φι-
λικώς ν' άποφύγῃ τὸ υπερβολικό πιστό.

—Τέλος, πρόσθεσε ό περίφημος, καὶ είναι
να φυλαχθῇ, κ. Πρόεδρε. Πολλές φορές πι-
γαινει ή στάμνα για νερό, αλλά στο τέλος
σπάζει!...

—Δὲν άπάρεται κίνδυνος, Ύψηλίστατε, άπάν-
τησε ό Μπιρόν. Η στάμνα μου δεν πγαίνει
για νερό, αλλά για... κρασί!

ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ Μ' ΡΔΕΝ

Γράμματα άναγνωστών και ά ναγνωστών μας, μάς δει γουν πόση σημασία και πόσο ενδιαφέρον τρέφει τὸ άναγνω-
στικό μας κοινό για τὰ έπιση μονικά έκείνα βιβλία που τὸν μαθαίνουν με ποιο τρόπο πρέ πει να ζῇ, να τρέφεται, να άνα-
παύεται και να καθοδηγῇ τις πνευματικές του δυνάμεις.
Τὸ βιβλίο του δόκτορος Μ' άρτεν που άρχίζουμε από σῆ μερα, θά ικανοποιήσῃ πλήρως τὸ κοινό μας, τόσο με τις χρή-
σιμες γνώσεις του, όσο και με τὸν όρατο τρόπο που έξερει να κάνει κτῆμα τὸν άλλο δλες τις νεώτερες θεωρίες περί της
σωματικής και πνευματικής υγείας.

Καθήκον μας είναι να διατηρήσουμε τὴν σωματική και πνευματική μας υγεία

«Η διατήρησις της υγείας εί-
ναι πολύ πὸν εύκολή από τὴν
θεραπεία μίας ασθένειας.»

ΙΟΝ

ΕΝΑ από τὰ μεγαλύτερα καθή-
κοντα τῶ ανθρώπου είναι να
διατηρηθῇ σε κατῶστα πὸν
θα τὸν έπιτρέπῃ να εκπλη-
ρώσῃ ότι μπορεί, να παραγάγῃ σε ό-
λους τὸς τομείς, έξασκωντας την καλ-
λίτερη έπίδραση επάνω στη ζωή.

Για να τὸ πετύχῃ αὐτὸ πρέπει πρὶν
ἀπ' όλα να είναι υγιής. Άλλά ή πλή-
ρης υγεία έξαρτάται από την τέλεια
ισορροπία τῶ σώματος και τῶ πνεύ-
ματος, της σωματικής δυνάμεις και
της ψυχικής ηρεμίας.

Κάθε φυσικολογικός άνθρωπος μπο-
ρεί να φθάσῃ αὐτὸ τὸ Ιδανικό. Μπορεί
να ζῇ μία ζωή άπλη και έπιστημο-
νική, ή όποια θα τὸν προμηθεύσῃ όχι
μόνο τὴν δύναμη της άντιστάσεως κα-
τὰ της άρρώστιας, αλλά και την τι-
μοσύνη της άναπτύξεως όλων τῶν
αὐτοφύων ικανοτήτων τὸν μεγαλῆ-
τερό τους βαθμό.

Όταν τὸ σώμα είναι υγιές, κινεῖ τὸ
πνεῦμα, δυνάμειν την έξυμνάδα και
άναπτύσσῃ την παραγωγική δύναμη.

Όταν τὸ σώμα άσθενεί, ή έξυμνά-
δα λιγοστεύει, αὐ εὐγενεί φιλοδοξίες
σβήνουν και ό άνθρωπος γαίνει τὸ ή-
κό του. Κακείν δεν μπορεί να είναι ό-
ντως άνθρωπος άπαισιόδοξος, ή όποι-
α σποδία είναι μία κορύσσις πνευματι-
κή και σωματική, πὸν προδιαθέτει
στην άρρώστια.

Η άρρώστια θίγει έκείνους τῶν ό-
ποιων ή ζωτικότητα και ή δύναμις άν-
τιστάσεως είναι μειωμένη, ή δὲ με-
τρίσῃς τὸς βάσει την σφοδρία της
γιατί δεν μπορούν πὸν να έχουν ένα
μεγάλο Ιδανικό.

Τελειότερα κατέκριναν έναν εύλογο-
γὸ πὸν έργαζόμαστε με άκρίβεια έρ-
γογεία. Δικαιολογηθήκα, λέγοντας
μὴ πὸς δεν βρήκε τον καιρό να τὰ
άκονισῇ. Μά τάχα έτσι δεν γαίνει πολ-
λὸ περισσότερο χρόνο εργαζόμενος
με γαλασσένια έργαζόμενος, ενώ παράγει
συγχρόνως και καλή ποιότητα έρ-
γασίας;

Πολλοί άνθρωποι στην ζωή τους έρ-
γάζονται με έργαζόμενα γαλασσένια ό-
πως τὸ εύλογογὸ. Η άνεργητικότητα
και ή φιλοδοξία τους λιγοστεύουν, ή
προτοβουλία τους γαίνεται, ό ένθου-
σιασμός πέφτει, ή θέλησις της δυνά-
μεως τὸν άδυνατίζει, ή έξυμνάδα τους
σβήνει, όλες οι ικανότητες τους δεν ά-
ποδίδουν πὸν τὸ λιγότερο δυνατόν.

Τὸ πὸν πολύτιμο κεφάλαιο τῶ άν-
θρώπου βρίσκεται στην παρακαταθή-
κη δυνάμεων, στην ζωτικότητα που το-
ποθετεί στην τράπεζα της υγείας και
δεν υπάρχει τίποτε που να όδηγῇ πὸν
γρήγορα τὸν άνθρωπο στην γαλασ-
πία από την άερίστη της υγείας.

Τι δά σκοπεύομεν για έναν άνθρωπο
ό όποιος ήταν κάτοχος μεταλλείων
νοσσοῦ και από την άερίστη του κατέ-
βασε 75 % την παραγωγήν; Και όμως
πολλοί από μάς κατέβασαν τὸν μεγα-
λείτερο ποσοστὸ δόκμῃ την άπιστοκί-
τητα τῶ έγκεφάλου των και της ένο-
νητικότητος των, παραμελώντας την
υγεία των.

Ό γαυδὸς της υγείας δεν άπασταθί-
ζεται με τίποτε. Δὲν ήταν πὸν λίγο έ-
λυνος ό άνθρωπος έκείνος πὸν άναλ-
λάσσει την υγεία του με πλῆθος. Οι
ισορροπημένοι τύποι τὰ συνδυάζουν
και τὰ δυό γαίρε να νωδίζεται να θυ-
σάσῃ τὸ ένα για τὸ άλλο.

Ό πὸν λίγο έπιστημονικός τρόπος
ζωής, ό καταστροφήσις και ό κακὸς
συνήθειες, λιγοστεύουν την σωματική
ζωτικότητα και άδυνατίζουν την θέλη-
σι και τις πνευματικές δυνάμεις.

Τὸν κόσμο αὐ γὰν και οι νέες έργα-
ζόμενες μετ' έχουν έμπιστευθῇ πὸς

κοιμούνται μετά τὰ μεσημέρια, γαί νατο στο κατώφλι της νεότητός του,
να γαρούν λίγο την ζωή. Υπ' αὐτούς, πρέπει να κάνει ζωή τακτική. Πρέπει
τὸς όρους είναι ποτὲ δυνατόν να μπο- να συμμορφωθῇ πρὸς τὸς φυσικούς
ροὺν να έργασθῶν όπως πρέπει την έ- νόμους, να γνωρίσῃ τις άνάγκες, τὸν
πομένη;



Η σωματική και πνευματική υγεία είναι ή βάση της ευτυχίας.

Η κόπως δεν έργεται από τις δυ-
νάμεις που μεταχειρίζομεθα, αλλά από
τις δυνάμεις που σπαταλούμε.
Για να κοπῇ κανείς σε κατῶστα
πὸν θα τὸν έπιτρέπῃ να έργασθῇ από
τολάντα που σπαταλῶν τον χρόνο και
την υγεία του στις «ποκλίσεις» μάς
γρεάζεται μία άλύγιστη άπόφασις
πὸν δεν θα γνωρίσῃ έμποδία. Όποιος
θέλει να κάνει κάτι μεγάλο στη ζωή,
και ή γρόνη με τὸν χρόνο άπολαμβά-
νει και ή γρόνη με τὸν χρόνο άπολαμβά-
νει.

Χιλιάδες άνθρωποι μεταναστεύουν
περισσότερο τις πνευματικές και νευ-
ρικές τους δυνάμεις για να άδμο-
νῶν και να έκνευρίζονται, πὸν για
να έργαζώμεθα. Πάντοτε βρωμικοί δεν
μπορούν πὸν να συγκεντρώσουν τις
προσεύσεις τους πὸν όρα που πρέπει
προπορεύονται τῶν πραγμάτων. Οι σκέ-
ψεις και οι πράξεις των άλλωλογον-
θοκοποιώντων Συγκινούνται πὸν και
ποταλῶν και στο τέλος τὰ άποτε-
λέσματα άναποκρίνονται πρὸς τὰ
μέσα.

Παρακαλούνται
οι άναγνώστρες μας πὸν επαρχιών να μάς γράφουν άναποκρί-
σεις για

ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΤΩΝ

(ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ, ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ)

Η δράσις της γυναίκας σ' όλους τὸς τομείς πρέπει να τονί-
ζεται, γιατί έτσι θα γίνῃ πὸν γρήγορα κοινή συνείδησις ότι ή γυ-
ναίκα είναι ικανή και για άλλη άξίολογῃ κίνησι, παράλληλα
πρὸς τις φροντίδες της για τὸ σπιτί και την οίκογένεια.

«Η σωματική ευεξία είναι τὸ
κυριώτερο στοιχείο της έπιτυ-
χίας στη ζωή και της ευτυ-
χίας.»

νουν τὸν κοινὸ καρπὸ της δλέθριας
σποδός τους.

Για να φθάσῃ κανείς σ' ένα σημείο
θετικό, γρεάζεται προσπάθεια. Τίπο-
τα δεν μπορεί να μετρηθῇ με την τάξι
στην ζωή μας και στην εργασία μας.
Στην δύσκολη έποχή πὸν ζούμε μόνο
με την χρησιμοποίησι όλων τῶν δυνά-
μεών μας μπορούμε να νικήσουμε και
να έπιτύχουμε.

Μ' αὐτὸν δεν θέλω να πὸν, πὸς πρέπει
να δυνάμωσει συνεχώς στο καθήκον
μας. Άντιθέτως ή ισορροπία άπαιτεί
να σπολίζουμε τη ζωή μας με γαρές
και άναπαύσεις πὸν θα μάς άναγέ-
νουν τις δυνάμεις να νικήσουμε και
να έπιτύχουμε.

Υπάρχουν άνθρωποι πὸν έξασκο-
νται τὸν όλοκληρή τὴν ζωή τους να
είναι σπλῆδοι κατασκευασμένοι σε κατα-
ναγκαστικά έργα. Μένουν στα γραφεία
και στα έργαστήρια τους και την όρα
άσπρη πὸν δά μπορούσαν να φύγουν
ζητώντας άλλοι λίγη γαρά και ποί-
κιλια.

Μία Ιστική προσωπικότητα μὸ έλε-
γε τελευταίως: «Να μην σήμερα έ-
ξερμε τόσο μέρα για να σώζουμε τὸν
άνθρωπο από τις μολυσματικές άρρώ-
στιας και τις γεωργικές, όποσο
δύας ή ζωή είναι τόσο πολυπόλοή ση-
μερα, τόσο καταναλίσκουν νεύρον γρεά-
ζεται πὸν νεύρονα πὸν πὸν έξασκα-
νται.»

Η καλή υγεία είναι μία δημοφιλής
δύναμις. Σε όλες τις περιπτώσεις της
ζωής, έλέπομε ανθρώπους να φυτοζω-
οῦν μέσα στην μετρίότητα, γιατί δεν
είχαν την ζωτικότητα να ξεπερσσουν
τὰ έμποδία πὸν συνάντησαν μετρίως
τους. Δεν καταλάβαιν ποτὶ τὸ μυστικό
της διατήσεως της υγείας.

Κανείς δεν θά τὸ πίστευε και όμως,
ό γερότερος έγέρφος μας είναι ο έπα-
τός μας. Περιμένουμε πολλά από τὸν έ-
αυτό μας, γαίρε να βάσουμε τις βάσεις
για τίποτε. Είμαστε πὸν έπισκεπτι-
κά πολύ άσπρη για τὸ σώμα μας. Τὸ
παρομοιωμε ή τὸ παρακοιλούμε. Χι-
λιάδες άνθρωποι φτάνουν «εγδὸν»
στην έπιτυχία, πραγματοποιοῦν «σχε-
δὸν» ότι πύησαν και δεν μπορούν να
προχωρήσουν παραπέρα, γιατί ή υγεία
τους έλαττώθηκε. Ενώ ένας έπιστημο-
νικός τρόπος ζωής θα έστῇ έξυμνος
με τὸν πύησιν.

Δεν είναι λιγότερο θλιβερό να βλέ-
πῃ κανείς ανθρώπους να φθάνουν πὸν
στο σκοπό τους, αλλά να φθάνουν γα-
ρίς υγεία και χωρίς δύναμη.

Κανείς δεν μπορεί να κάνει κάτι ά-
ληθινά μεγάλο, γαίρε θύσεις, χωρίς
τον πύη της δύσκολης έπιτυχίας, ό-
ταν όλοι όλα αυτά γίνονται με τὸ
γυμνάσιον της υγείας, δεν όφεται σε
τίποτε, γιατί δεν υπάρχει νίκη χωρίς
υγεία.

Δεν θάπρεπε να γρεάζεται να τονί-
σῃ κανείς Ιδανότατος την έπίδραση τῶ
σώματος πὸν πνεύμα. Έστῇ πολλές φο-
ρές δεν ξεπερνομε ένα έμποδιο βασί-
οῦς που πὸν όρα πὸν πύη πὸν πύη
στη ζωή, είναι άκριβώς γιατί έχουμε έ-
ξασκαμμένο όργανισμό, πὸν αὐμα,
νευρικές άνωλίες.

Χιλιάδες άνθρωποι μεταναστεύουν
περισσότερο τις πνευματικές και νευ-
ρικές τους δυνάμεις για να άδμο-
νῶν και να έκνευρίζονται, πὸν για
να έργαζώμεθα. Πάντοτε βρωμικοί δεν
μπορούν πὸν να συγκεντρώσουν τις
προσεύσεις τους πὸν όρα που πρέπει
προπορεύονται τῶν πραγμάτων. Οι σκέ-
ψεις και οι πράξεις των άλλωλογον-
θοκοποιώντων Συγκινούνται πὸν και
ποταλῶν και στο τέλος τὰ άποτε-
λέσματα άναποκρίνονται πρὸς τὰ
μέσα.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΑΡΑΒΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ό σοφός Χαλίφης

Ό Χαλίφης της Βαγδάτης Καζί, καθώς
κινιότανε μία μέρα σ' ένα μακρινό δάσος, έ-
στειλε έναν άνηφοκο της άκολουθίας του στο
πλησιέστερο χωριό, να προμηθευθῇ λίγο άλάτι
για τὸ πρῶγευμα.

— Κρατείς χρήματα επάνω σου για να τὸ
πληρώσῃς; τὸν ρώτησε πὸν άκουαρυνηθῇ.

— Ό! αὐθέντα! άποκρίθηκε ο αὐλικός.<

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΦΡΕΣΚΟΣΚΑΜΜΕΝΟ ΜΝΗΜΑ

ΥΠΟ ΕΛΕΝΗΣ ΣΙΦΝΑΙΟΥ

ΓΥΡΙΣΕ στο σπίτι του πολύ άργα. Τά μολυβιά του ήταν άκαταστάτα και κρότος ιδρώτας έβρεχε από το μέτωπό του.

Το ήλιοκαμένο του πρόσωπο είχε δείχτηκη έκφραση και τα φρύδια του ήταν σηκαμένα ψηλά.

— Έχοντας πάλι; ρώτησε δειλά η γυναίκα του.

— Ή φρόσω ήτανε κοινοβόλια, άδωστη, αλλά γλυκιά... γυναίκα — χαρακτηριστικά λεπτά, και ύψος ακούρα μαβιά ολογλυκία. Μία μελαγχολία όμως απειρατική ήτανε χυμώδη στο κουρασμένο και γλυκό της πρόσωπο.

Ο Βασιάνος κούταξε με βλοσυρό βλέμμα τη γυναίκα του και είπε μέσα στο δόντι του.

— Δέ θέλω σκηνές! το ξέρεις... Άρχισε να περπατάει μπρος πίσω μέσα στο δωμάτιο. Μονολογούσε ψιθυριστά, έκανε ύποπτοισμούς.

— Ύστερα από λίγο... ήρθε στον εαυτό του. Ο θυμός του έβρισε για μία, κούταξε τη γυναίκα του και το βλέμμα του που έφερε την κοκή έκφραση, γέμισε γλυκό, παρακλητικό.

— Γιατί δεν πλάγιασες Φροσέτα; είναι τέσσερις η ώρα... Δεν είχα ύπνο... Άλλά γιατί με κούταξες έτσι...

— Ά! δέ σου άρέσει; Καί μέσα όμως δεν μου άρέσουν οι αιώνες παρατηρήσεις που μου κάνεις.

— Ζούσαμε στο χωριό, κολληγερούσαμε τα χτήματά μας... Έού γκρινιάζεις έξακολούθητικά, γιατί ήθελες νάρθουμε στην πρωτεύουσα... Τώρα πρέπει νάσαι ευχαριστική μένη... Καί όμως, δεν ευχαριστούσα με τίποτα... Είμαι φρίκη... με το χροιά...

Ο άνδρας έβγαλε από την τσέπη του το πορτοφύλλο του και άρχισε να μετράει τα λεπτά του.

— Ή νέες γυναίκες τον κούταξε μελοχολικά. Άνταπαλέ στη μνήμη της τη ζωή της στο κτήμα τους. Ο άνδρας της έμεινε αλεπούτατος τους χαρμούς που δούλευαν στα χωράκια τους. Τους έμεινε όμως κυριολεκτικά. Άπ' το πρωί ως το βράδυ δεν έλειπε... Άπ' το πρωί ως το βράδυ...

— Άκούγε κανένας στο σπίτι τους παρά κάμα, φωνές, κατάρτες, βλαστήμιες... Ή φρόσω ένοιωσε μία πέτρα να πιεζόταν την καρδιά της. Έχγε δεθεί με έναν άνθρωπο που ό γε ελαστική συνείδηση... ή που δεν είχε συνείδηση, άπ' άρχής.

Ξαρκικά άρρώστιας από νευρασθένεια... ο Βασιάνος νάκισσε για ένα χρόνο τα χτήματά του και έγκαταστάθηκε με τη γυναίκα του στην Αθήνα. Μιθήμερος όμως στον αέρα του βουλού και στην άσχημη ζωή, δεν μπορούσε να αντηχή στην επεμείλεια... Γκρινιάζει έξακολούθητικά. Δεν έβρισκε την άρα να ενασχολήσει στο χωριό του. Νοσταλγούσε το ήλιοκαμένο σπιτάκι τους χαμένο μέσα στην παρασιάνη — τις άσχημες έλλειψες και τη γλυκιά θάλασσα που χρώμασε ό ήλιος της ίδιας του.

Άπ' τη στενοχωρία που άρχισε να πιεζόχρηστικά για να περάσει την άρα του. Κένη όμως το βράδυ άρρω μίσησε τα λεφτά του είτε με θυμό :

— Πολλά έχασα άπ' άρα... που νά πάρη... δ... δ...

— Γιατί παίζεις τόσα μεγάλα ποιά; ρώτησε ή φρόσω με φωνή που έβρεχε λίγο.

— Πάτω στην Αθήνα... Δεν τό καταλαβαίνεις; Στο χωριό ό άέρας ήταν έλαφρός, μούδιε φέρτα... Έβδ πνιγμάσσε μέσα σ' αυτή την άσπρηληκη άπαιραση, Νομίζω πως ό ούρανος με πνιγώνει... Δέ με σπνκάνει τό κλίμα — Άς μπορούσα νά φύγω !!

Ή φρόσω που άκούγε κάθε μέρα αυτή την «ερεμιά» δεν έπτε λέει.

Έχγε βρεθεί τη ζωή της — και τόν άνδρα που της έβρισε ή μούρα όπως όμως πολλές γυναίκες ήσαν δειλές από το άσχημο άρμα. Δεν μπορούσε νά φύγη... ούτε και ν' αντηράση. Δεν ήταν άπ' τις δύσκατες της ζωής αλλά ένα άβρολο πλάσμα, σκιάρας της τύχης του.

Ο άνδρας της έξακολούθησε να περπατάει μπρος πίσω στο δωμάτιο και να μουρμουρίζει... Καταραμένη Αθήνα !!

Ή φρόσω κούταξε τόν άνδρα της με παρακλητικό βλέμμα. Έπτε σιγά :

— Δημήτρη, ό κ. Σταυρόπουλος ήταν έδδ το βράδυ... Σε περίμενε δύο άρες. Ήθελε νά σου μιλήση... νά σε παρακαλέση... νά μνή τον καταστρέψει. Δεν έχει νά φη. Πέρσι το ήλιος τό χωράρι του.

— Μοό χρωστούσε λεφτά... Τί θάθελες νά κάνω ;

— Σού ζήτησε διορία... Δεν τού την έδωσες.

— Τού δάνεισα χρήματα. Τό ξέρεις.

— Με τόκο έξήντα τέ έκατό...

Ο Βασιάνος πετάχθηκε άπ' τη θέσι του. Ήτανε έξαλλος άπ' τό θυμό.

— Γιατί άνακατεύεσαι εκεί που δεν σε σπνρνουν; Δέ ρώτησα τη γνώμη σου... Μη μου ξαναμιλήσης πιά για τό Σταυρόπουλο. Δέν θέλω ν' άκούσω ούτε τ' όνομά του. Καταλαβαίνεις ;

— Είναι φτώχης-έβραστος... Άς είναι ό,τι είναι... Μοό να άδωφόρο.

— Άδωρο-μεθούριο θά τόν κανονίσω.

— Τί θά τού κάνης; ρώταε ή νέα γυναίκα που τρέμει σύγκορη.

— Θά πάω σπίτι του, και άν δεν πληρώση άλλοιμονό του.

Τά μάτια της φρόσας θάλασαν από τά δάκρυα.

— Είσαι σκληρός Δημήτρη. Δεν τό θέλει ό Θεός. Καλά θάκαιες ν' άκούσης τη φωνή της συνείδησής σου...

— Μοό πες χίλιες φορές πως δεν έχω συνείδηση... Πάλλι ξαναγίγνεται τά ύψα; Δέ θέλω ν' άκούσω τίποτα πιά. Φτάνει.

Πάλλι άρχισε νά μετράει τά λεφτά του και νά βλαστήμιση. Ή φρόσω σπνκώθηκε από τη θέσι της. Δεν ήθελε νά κούρη μπροστά στον άκαρδο, στον κακό άνδρα της, τόν τοκογλύφο που μωσάσαν έδω.

Τό βλέμμα του Βασιάνου την παρακολούθει. Άγαπά πρελιά την γυναίκα του και δέ θάθελε νά της τό δείξη... Έχει πολλά λεφτά για νά την βουτήξει μέσα στό χρυσάφι. Νοιώθει όμως πως είναι άνώστηρ του και πως τόν περιφρονεί... Καί δέν τ' άξίζει έδω !!

— Άν τάξεσε ίσως θ' αιώκτουσε !!

— Για κορη !! σκέφθηκε. Νά πράγεται με έζες ένοιες !! Ενύ μπορούσε νάσαι βασιλίσσας. Άλλες γυναίκες πνιγνάνονταν για λούσα, για στολίδια... Κι ή δική μου φαντάζεται πως τά λεφτά μου της κάνουν τά χέρια.

Έπτε ακόμα μία βλαστήμια και άρχισε νά ξαναμετράει τά λεφτά του.

Δέ δέ έναποκάτω πιά τά παλιόχρηστα από χέρια μου, άς μου λείψη αυτό τό γλέντι.

— Όλη τη νύχτα ό τοκογλύφος δέ μπόρεσε νά κλείσει μάτι. Άποκομήθηκε μονάχα πρός τό πρωί.



Τα ώραιότερα ανοιξιάτικα υφάσματα εις εξαίρετην ποιότητα.

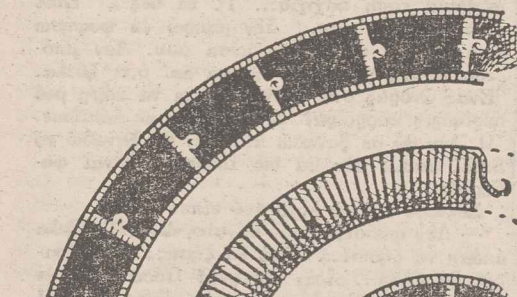
ΚΑΠΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. Έρμού 24

ΕΛΕΝΗ ΣΙΦΝΑΙΟΥ

Ώραίο σχέδιο κεντήματος για σεντόνι

ΦΥΣΙΚΑ δέν πρέπει μόνον νά φροντίζουμε νά έχωμε όρατα τραπεζομάνδηλα και μαξιλάρια για νά κάνωμε έντυπωση στους ξένους μας, αλλά νά φροντίζουμε επίσης νά είνα

Τά λευκά σεντόνια με τό άσπρο κέντημα είναι ή κολλήτερη και πό πρακτική άσπρηκή του κρεββατιού. Ή μόδα μάς έφερε τά χρωματιστά σεντόνια ή τά άσπρα με χρωματιστές άπειρασόν. Αυτά όμως κατά την γνώμη μας είναι για όσες θέ



λου νά κάνουν ένα καπνιστό και νά πούν ότι παρακαλούθουν την μόδα σε όλεις της τις λεπτομέρειες. Ύστερα από λίγο χρόνο, ποτέ ένα χρωματιστό σεντόνι δέν μπορεί νά έχη την φρεσκάδα του λευκού, τό όποιον μένει πάντοτε άσπυλλοίωτο. Για τόν λόγο αυτό είναι πολύ πό πρακτικά και κοψά.

Τό σχέδιο που σάς παρουσιάζω είναι από τά πό τελευταία σχέδια. Συνοδεύει τό κομμά με τό άνεβαστό κέντημα. Τόν κύκλο που θά κεντήσετε άνεβαστό πρέπει νά τόν τρυπώσετε πολύ καλά για νά γίνετα έξογκωμένο τό κέντημα και νά δείχη όρατέρο με την αντίθεσι του κοφτού.



κοπή και ή άσπρηκή του κρεββατιού μας. Τό κεντούμενο κρεβάτι με τά περιποιημένα σεντόνια δείχνει την κολλασοθήρα της νοικοκυράς.

Θά κανετε ούδ σεντόνι ένα φαρύ γούνα 8 έκατοστά με άζούρι. Τό κέντημα αυτό κάνει πολλή φυγούρα χωρίς όμως νά έχη υπερβολική δουλειά.

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Οι άναγνώστριες έρωτούν κι έμεις άπαντούμε

ΠΩΣ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΠΑΝΟΙ ΟΙ ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ ΜΟΥ ;

Απάντησις : Κάθε βράδυ κάνετε ένα έλαφρό μασάζ στις ρίζες των βλεφαρίδων σας με την έξης συνταγή :

Huile de ricin 4 gr.
Acide gallique 1 gr.
Vaseline 10 gr.

Πρωί δέ και βράδυ γυρίζετε τις πούς τά έπάνω με ένα λεπτό βουρτσάκι. Γρήγορα, θα έχετε τό αποτέλεσμα που λαχράρατε.

ΕΙΜΑΙ ΔΕΚΑΕΞ ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΕΙΜΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΠΑΧΕΙΑ, ΑΥΤΟ ΜΕ ΦΕΡΝΕΙ ΣΕ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ. ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ;

Απάντησις : Όταν είσθε δεκαέξ χρονών, ή κανένα λόγο δέν πρέπει νά απελπισέσθε και άκόμη λιγώτερο για τό πάχος. Τό πάχος αυτό είναι της ηλικίας και δέν πρέπει νά σάς στενοχωρή. Γράφατε

ότι υποφέρετε από άδένες. Τό πάχος προέχεται από αυτούς, πρέπει και νά τους θεραπεύσετε. Άποφύγετε τά καυτηριάκια φορητά αλλά μνή κανετε διατά. Δέν επιτρέπεται στην ηλικία σας. Άν δέν σας είναι εύκολο νά κάνετε γυμναστική, κάδ μύρα, ή όποια τέτα μονάχα θέλωτε άποτελέσσετε νά κάνετε τακτικά περπάτο.

Άρχίστε λίγη άρα, έως ότου φάσσε νά περπατάτε 1½ ώρα και νά κλείνετε στο σπίτι από άπαιτία. Αυτό χειροτερεύει την κατάσταση. Άφιστε τά ταγία και τά άλλα φάρμακα που σάς συμβουλεύουν για τό άδυνατισέτε. Μάλλον τό σταμάτη σας τά χαλάσσε χωρίς νά έχετε άποτελέσματα.

ΠΩΣ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΨΩ ΤΟ ΤΡΙΧΩΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΟΥ ;

Απάντησις : Παρακολουθώντας τις γυναίκες που έκαναν άποτελέσματα διά ραδιοθεραπείας, δέν είδαμε ποτέ ένα 50% έπιτυχία. Άν έπιμένετε λοιπόν νά σάς δώσωμε τις πληροφορίες που ζητάτε, τότε νά μάς ξαναγράψετε. Έμεις σάς συμβουλεύομε

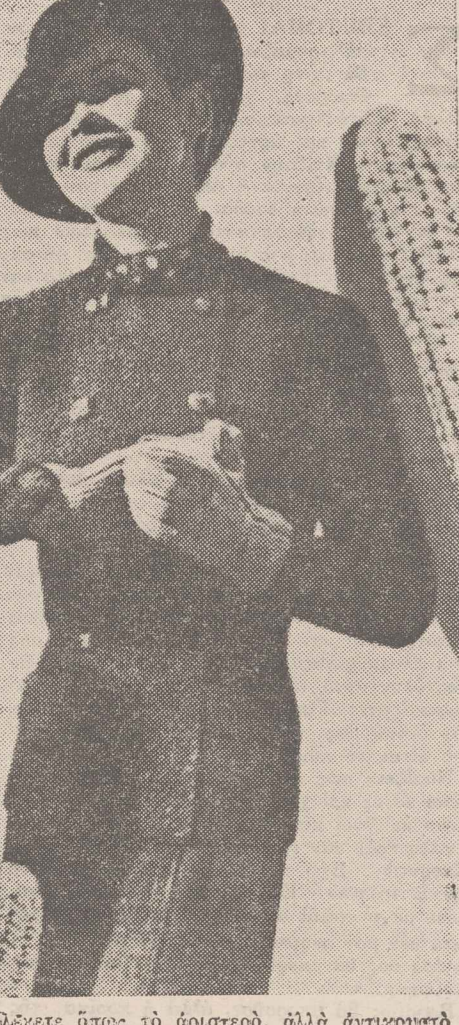
Ζακέττα κρουαζέ

Γαρνιρισμένη με δύο σειρές κομμάτι ή ζακέττα αυτή με καρτέ ντεκατέ μπορεί νά φορεθί με φούστα από λαντά, στο ίδιο χρώμα με τό μαλλί της ζακέτας, ή με φούστα από τούνη.

της μαγιάλης σχηματίζετε τόν όμο όπως και στην πλάτη. Ε μ π ο δ ο θ ι ο δ ε ξ ι ο μ έ ρ ο ς .

Υλικά : 550 γραμμ. 8 κομμάτια, δέκατες άρ. 3.
Β λ ο υ ρ έ ς : Έπιδε από την ζώνη όλη ή ζακέττα κλείνεται με πουν - ντί - οί. 1η σειρά, 1 π. καλή, 1 π. άνάποδη. 2α σειρά, 1 π. άνάποδη, 1 π. καλή. Έσσαν λαμβάνετε τις δύο αυτές σειρές.

Π λ ά τ η : Άρχίστε από κάτω. Περνάτε 96 π. Πλέκετε 17 έκατοστά ίσια και τότε σχηματίζετε την ζώνη πλέκοντας 3 έκατοστά λαντά, 1 π. καλή, 1 π. άνάποδη. Στην 1η σειρά της ζώνης θά πλέξετε σκορπιστό 14 φορές 1 π. και στην τελευταία σειρά θά αύξήσετε σκορπιστό 8 φορές 1 π. Συνεχίζετε με πουν - ντί - οί αύξοντας στις 2 άρες 1 π. κάθε 2½ έκατοστά. 2η άρ. 22 ύψος από την ζώνη σχηματίζετε τις μαγιάλες κλείνοντας στις 2 άρες, σι κάθε σειρά 3 π. 2 π. και 6 φορές 1 π. 3η άρ. 12 ύψος της μαγιάλης αύξάνετε 2 φορές 1 π. κάθε 2 έκατοστά. 3η άρ. 17 ύψος της μαγιάλης σχηματίζετε τους ώμους κλείνοντας 1 π. σε 4 φορές. Σωγρόνως πού θά άρχισετε νά σχηματίζετε τους ώμους θά κλείνετε συνέχεια τούς 16 πνιγούς π. Τελειώνετε χροιστά κάθε πλευρά, κλείνοντας στο ντε



κοιλιά 2 φορές 3 π. σε κάθε σειρά.

Ε μ π ο δ ο θ ι ο δ ε ξ ι ο μ έ ς .

Άρχίστε από τό κάτω μέρος της άρστερης πλευράς. Περνάτε 75 π. Πλέκετε 14½ έκατοστά ίσια και κλείνετε για την τσέπη συνέχεια 28 π. άφινοντας 35 π. από την άκρη του έμφορβίου μέρους. Άφινετε την ζακέττα για νά σχηματίσετε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

Περνάτε 28 π. και πλέκετε 10 έκατοστά. Άφινετε πάλι την ζακέττα και στη θέσι των 28 π. που κλείσατε θά περάσετε τούς 28 π. του κομματος που πλέξατε για τό κάτω μέρος της τσέπης και συνεχίστε τό κάτω μέρος της τσέπης.

ΜΙΑ ΜΟΔΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΕΝΝΑ Ο ΕΡΩΤΑΣ

Το κοκκινάδι του προσώπου και το διάδημα της Τζοκόνδας. — Τά κοντά μαλλιά τὰ λανσάρεισπρώτη ή διάσημη Γαλλίς έταίρα Νινόν ντε Λανκλό.

ΑΝ ΘΘΕΛΕ κανείς να γράφει μίαν ιστορία της Μόδας θα έπρεπε να πηδήσει πολλούς αιώνες πίσω, να περάσει από την παλαιότητα του κόσμου και να σταματήσει εις τὸν Παράδεισον, όπου ή Εύα έφύρασε τὸ πρῶτο εἶδος — τὸ φύλλον τῆς συκῆς. Ἀπὸ τότε ἔως σήμερα ή μόδα έχει προοδεύσει πολύ. Τὸ περιεργόν όμως εἶνε ὅτι ἂν δαλῇ κανείς να εξασκήσῃ τὸ τί πηρὸν τὴν πρῶτον αὐτήν, θα ἴδῃ ὅτι δὲν ἦταν μόνον ή γυναικεία φιλαρέσκεια ποὺ καθέρισε τὴν τάδε ή τὴν δείνα μόδαν εἰς μίαν ὀριζομένη ἐποχὴν, ἀλλὰ δάσκαροι οὐκ ἀνθρώποι, οἱ μεταφυσικοὶ τῆς ἡλικίας τῆς Ἀνὸν λανσάρεισπρώτη ή μόδα τὸν μεταφυσικόν φρεσινάτον μετ' τὴν βοήθειαν τῆς Ἰουδαίας. Ἐξ ἄλλου πάλιν ὁ Ναπολέων ἔδωσε ἀφορμὴν εἰς τὴν γένεσιν μιᾶς ἄλλης μόδας: τοῦ θαψίματος τὸν παριζιανόν. Ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν μπορούσε να ὑποφέρει να δῇ αὐτὸς αὐτὸς γλοιώδεις καὶ ἀκαμύτους περιστεροὺς ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς. Ὁ δὲν ἔβλεπε γλοιώδεις γυναῖκες. Ἡ ἀποτροπὴ τοῦ αὐτοῦ ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου να πῇ κάποτε οἱ μιὰ καὶ ἑκατό.

—Κυρία μου, ἀπὸ τὸν τάφο ἐγὼ γάρηται καὶ εἶνε τὸ πρόσωπό σας ἐπὶ τὸν γλοιώδη. Ἀπὸ τότε ἐδημιουργήθη ή μόδα τοῦ κοκκινιάδι. Ἀμέσως ὄχινη να ἀναπτύσσεται ή σχετικὴ διομηχανία καὶ μία Ἐσφαιρία κατέθεσε κεφάλαια πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων γιὰ να ἐξασφαλίσῃ τὸ προνόμιον τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς πωλήσεως ἐνὸς ἐξαιρετικῶς εἴδους ῥοῦδου φινιρισμένου. Ἀργότερα ἔγινε ἀπὸ κάποιον διανοστήσαν καὶ ή ἀπόπειρα τὸ λανσάρεισπρώτη ἑνα ἄλλο γένος γιὰ τὸ δάφημα τοῦ προσώπου τὸ μὲν Φινιστὰ ή τελείως ἀντισυμβατικὴ αὐτὴ ἀπόπειρα ἀπέτυχε. Ἀντιθέτως ἔκαμε περιστοίαν κάποιος ἄλλος διανοστήσαν ποὺ εἶχε τὴν εὐπειρίαν να δόσῃ ἑνα φανταστικόν ὄνομα εἰς τὸ κοκκινιάδι του, τὸ ὁποῖον παρονομασέν ὡς παρονομασόμενον κατὰ τὴν συνταγὴν ἐνὸς Τοῖστου περιφρασεύον τὸν Σουλτανικὸν γαρσινάτον. Ὁ ῥοῦδός ἔλεγε ὅτι τὸ φινιστὰ αὐτὸ τὸ μετεχειρίζοντο τὰ... οὐκ οἱ Παρισίαιοι σύμφωνα μετ' τὸ Κορίνιον. Καὶ ὁ διανοστήσαν ἔγινε πωλιπότης ἀπὸ τὴν διαφήμιαν αὐτῆν.

Ἄλλες μόδες ἐδημιουργήσαν ἀπὸ πολλὰ περιεργαίαις. Ποιὸς λ. γ. δὲν γνωρίζει τὸν περίφημον πίνακα τοῦ Λεονάρδου Ντὰ Βίντσι, τὴν «Τζοκόνδα». Χιλιάδες ἀντιτύπων σὲ κόρες καὶ σὲ βιβλία ἔχουν κυκλοφορήσει ἐντὸν κόσμῳ. Καὶ ὅμως πολλοὶ λίγοι θα εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ πρῶτον τὸ παλαιὸν διάδημα τῆς Τζοκόνδης ή γυναῖκα αὐτῆς, ἑνα λεπτὸν ῥοῦδὸν κορδόνι ποὺ περὶ ἀπὸ τὴ μέση τοῦ μεταποῦ καὶ ποὺ σὺ μόνον ἀκριβὲς ἔχει ἑνα μικρὸν στοργικὸν τεμάχιον μετὰ τὸν



λόν στολισμένον μετ' πολυτίμους λίθους. Τὸ διάδημα αὐτὸ ποὺ εἶνε ἐξαιρετικὴ τῆς μόδας τὴν ἐποχὴν ἔκλειπεν ὀφείλεται σὺν τὸ μόντελο τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ ζωγράφου ποὺ τὸ πρωτοφόρεσε εἰς μίαν μικρὴν οὔλῃ στὴ μέση τοῦ μεταποῦ, τὴν ὅποιαν ἤθελε να κρύψῃ. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ τὰ σαματικὰ διατίμωτα ἀκόμη μαρτυροῦν να δόξουν ἀφορμὴν εἰς τὴν γένεσιν ὀριζομένης μόδας. Ἐστὶ ὅχινη καὶ ή μόδα τὸν μεγάλον φιλαστρόν καθὸς καὶ τὸν κρινολίνον... Ἀλλὰ καὶ περιεργὴ ἀκόμη εἶνε ή ἱστορία τῆς μόδας τὸν κομμένον μαλλίων τὸν γυναικόν... Μὴ νομίσετε ὅτι πρόκειται περὶ... τελευταίας μόδας. Πολλοὶ πρὶν ἀκόμη οἱ γυναῖκες κομφοῦσαν τὰ μαλλιά τὸν «ἄλῃ γκαρσόν», μερικὸς αἰώνας προητέρα ή μόδα αὐτὴ εἶχε καταστήσει εἰς τὰλλίδες. Καὶ ἰδοὺ πῶς: Μιὰ ἀπὸ τῆς ὀρατιότερας γυναικὸς τοῦ 17ου αἰῶνος, ή Νινὸν ντε Λανκλό, ή ὅποιαν ὄψεσθε καὶ ἕνας τύπος ἔταίρας σὺν τῆς αὐτῆς ἔταίρας τῆς ἀρχαϊότητος, ὅπως λ. γ. τὴν Ἀσπασία, εἶχε συνθέσῃ κάποτε μετ' ἑνὸς ἐγγενῆ τὸν ντε Βιλλαρσόν. Ἡ Νινὸν δὲν ἦταν πῶς πολλὰ νεὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅσῳτος ὅμως διατηροῦσε ζωντανὴν τὴν ὁμορφίαν τῆς καὶ ἄλλοις τὸ δέμα τῆς ὅπως καὶ τὸ πνεῦμα τῆς. Τὴν τρυφίαν ἔκλειπεν ὁ καλλιτερός κόσμος καὶ οἱ ἀντιθέτες τῆς ποὺ ἔκλειπεν τὴν ὁμορφίαν τῆς διεδίδαν ὅτι εἶχε... πωλιχίσει τὴν ψυχὴν τὴν σὺν τὸν διάβολο καὶ εἰς ἀνταλλάγμα εἶχε λάβει τὴν αἰώνιον νεότητά... Ἐνα βράδυ ὁ Βιλλαρσόν, ποὺ ὅποιον τὸ σπῆτι δραιοκτόναι ἀπέναντι σὺν τῇ Νινὸν, εἶδε φῶς σὲ ἑνα ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς. Ἀντιστοχὸς ἔστειλε να ῥοιφή μῆκος ή ἀγαπημένην ποὺ ἦταν ἀδιάρητη, διότι ή ὥρα ἦταν πολλὰ παλαιή. Ἐκεῖνη ἀπάντησε ὅτι δὲν εἶχε ἀπολύτως τίποτε. Ὁ Βιλλαρσόν, ῥηλόντος καθὸς ἦταν, ὑποκατέθηκε ὅτι ἴσως κάποιος ἀντιθέτης δραιοκτόναι τέτοια ὥρα πάλι στὴ Νινὸν καὶ ἔστειλε να δεισθῇ μόνος του. Ἀπὸ τῆς δῆα τὸν ὅμως πῶντασε σὺν τοῖς ποσὶν. Ἐπὶ αὐτὸ καὶ ἔσπευσε πρὸς τὸ πρῶτον του. Ὅταν ή Νινὸν πληροφορήθηκε τὸ πρῶτον λυσιπῆρες τρομερὰ, διότι ἀγαποῦσε τὸν Βιλλαρσόν. Τὰ ῥῆθ τῆς ἐποχῆς δὲν τῆς ἐπέτρεπαν να πῇ να τὸν ἐπισκεφθῇ σὺν νοσοκομείῳ. Γιὰ να δειξῇ λοιπὸν ἐμπρόσθεν τῇ θλίψῃ τῆς καὶ τὴν ἀπόφασιν ποὺ εἶχε πάρει να μὴ γῇ ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς καὶ να μὴ δεχθῇ κανένα ὅσο ἦταν ἀρρωστός: ὁ ἔρωτός τῆς, ἔκλειπεν τὸ ὀρατικὸν μαλλί τῆς καὶ τὸν τὸ ἔσπευσε... Ἀπὸ τὸ συγκινητικὸν αὐτὸ δέμα τῆς ἀντίπερ ἐνεπνεύσθη ή νεανὸς κομφοῦσε τῆς ἐποχῆς, ὁ Σαυτάν, ὁ ὁποῖος ἔλανσάρεισπρώτη ή μόδα τὸν μαλλίων «ἄλῃ Νινὸν», ποὺ κατέστησαν τὸν γυναικείον κόσμον.

Η ΗΜΕΡΑ ΜΙΑΣ «ΣΤΑΡ»

ΑΝ ΟΙ ΤΟΞΕΣ καὶ τὸς ἀκρίαις νέες ποὺ ἀνεργοντο να γίνον μία μέρα ἀσπῆρες τὸν κινηματογράφου ἤσαν ἀκριβὲς τί σημαίνει αὐτὸ, θα ἔσπευαν αἰγίσονα να ἀνεργοντο κατὰ ἄλλο.

Κάνον τὸ πῶς μεγάλο λάθος ἂν τρανάζονταν τὴν ζωὴν μιᾶς καλλιτέχνιδος σὺν μίᾳ διαρκὴ ἐποχῇ. Οἱ «στάρ» — γιὰ να μὴ δῶσιν παρὰ μερικὰς λεπτομέρειας ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν — δὲν σκάνονται σὺν δέματι τὸ πρῶτον καὶ δὲν παίρνουν τὸ πρόσωπό τους σ' ἑνα κρεβάτι ποὺ θα φθονοῦσε ή ἡμερομηνία. Δὲν παίρνουν ὅλες τῆς ὥρας τῆς ἡμέρας πρῶτον σὺν καταιγιστικῇ πολυτελείᾳ γιὰ να διαλέξον τὰ πῶς ὀφθαλμοκίνητα τῶν κόρων. Καὶ οἱ βραδινὲς τὸν αἰῶνα δὲν τὸς ἀνέκων.

Πραγματικῶς, ὅταν βραδυνῇ, οἱ καλλιτέχνιδες ή εἶνε τόσο κομμορμένες ἀπὸ τὴν ἐννοιὴν ἐργασίας τῆς ἡμέρας, ὅστε πέφτουν ἀναίσθητες σὺν κρεβάτι τῶν, ή πρέπει να κάνουν ἀκόμη μίᾳ νέᾳ προσπάθειαν γιὰ να πᾶνε, προσπαθώντας να φαίνονται ῥαπιδὲς καὶ ἐκκορσάστες, σὲ μίᾳ συγκέντρωσιν, σὲ μίᾳ ἐσθῆτι ποὺ εἶνε σενῆ σῆς μὲ τῆς ἐπαγγελματικῆς τὸν ὑποχρέωσιν.

Σὺν Νυκτοφῶντι, καὶ ἐξοχότατα ὑπάρχον «πρεμιέρας» ὅπου πρέπει να μᾶς ἴδω. Ἰσχυροὺν ἐπίσης φιλοσοφικὰς συγκεντρώσεις ὅπου ή παρουσία τῶν στάρ εἶνε ἀναγκαία, καὶ τέλος ἑσθῆς, ὅπου ή ἀπουσία μιᾶς δονιέτας θα ἦταν ἀμάρτυριον ἐντὸν τῆς σταδιοδρομίας τῆς.

Μίᾳ στάρ ὀφείλει να ἀνεκίνησῇ καὶ να συμπληρώσῃ ἀκόμη τῆς τοιαύτης τῆς μ' ὅλους τῶνς τελευταίους «σπορ».



ἈΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΤΖΩΑΝ ΚΡΑΟΥΦΟΡΝΤ

τὸ λουστὸ καὶ τὸ πρόβατον. Στὴς 8 εἶμαι σὺν σενῆ, σὺν Κάλδης Στῆν (ή ὥρα δέμας). Στὴς 9 εἶμαι μεταφυσικῇ καὶ νυκτινῇ γιὰ τὴν πρόβατον. Καὶ τῶρα ἂς μὴ πῶν ἂν ὑπάρχει μίᾳ ὑποκαταστάσῃ διαρκὴς μετὰ τῆς ζωῆς μιᾶς στάρ καὶ τῆς ζωῆς μιᾶς ἄλλης ὑποκατάστασιν. Δὲν πιστεύω...

Καὶ στὴν ἐργασίαν, τὸ τελευταῖον πρῶτον ποὺ θα συγκροτοῦν σὲ μίᾳ στάρ, θα ἦσαν τὸ να παύσῃ ὅπως σόφο...

Τὸ μεσημέρι τῶν λίγων, τῆς περισσοτέρας φορὲς τίποτε ἄλλο παρὰ ἑνα σενῆ σενῆ σενῆ ἀπὸ τὸ σπῆτι ποὺ παίρνει σὺν στούντιο μαζὶ μου. Ἡ διακοπὴ τοῦ μεσημεριοῦ ἀνεργοντο καὶ ὁ δῆμιός μας. Δὲν ἔχω παρὰ ἑνα τέταρτον τῆς ὥρας γιὰ ἀνάπαυσιν.

Ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῆς 5.30. Κι' ὅς τὸ δέμας εἶμαι ἀπορροαμένη μετ' τὸν ῥοῦδόν μου. Κάποτε, ἐπίσης, καὶ μάλιστα πῶς συχνὰ, πρέπει να μῆθω τὸς διαλόγους γιὰ τὸν αἰριανὸν ῥοῦδόν. Στὴς 9 πηγαίνω σὺν κρεβάτι. Τίποτε δὲν θα μπορούσε να μὴ πῇ να εἶν ἔξω, ἔκλειπεν ἂν δὲν ἔχω ἐργασία τὴν ἐπομένη ἡμέραν.

Ὁ ὅπως μιᾶς στάρ τρανάζει ἀπὸ ἑνα τραυματικὸν φάντασμα: τὴν ἐννοιαν τῆς δημοτικότητος τῆς. Εἶναι πάντα τὸ ὅτι σενῆ ἀπορροατικὸν πρόβλημα: «Ἄρα γε αὐτὸ τὸ σενῆ εἶναι ἀλλήθεια»

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 16ην ΣΕΛΙΔΑ]

ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΕΣΩΡΟΥΧΩΝ
ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Δραματά διδύμων



Η καταπληκτική θιομένη των δύο αυτών αδελφών, των Γερμανίδων Χορρεντρινών. Ένα λεπτό, μις ἀρρηχτή, μις οὐκ ἀνταρρακτικῆς τραγῳδίας. «Ὁνας νεαροὺς φοιτητῆς, ἐρωτησθῇ τὴν μίαν ἑσθῆτα, χωρίς να γνωρίζῃ τὴν ἑσθῆτα. Τῆς ἀπῆσπερ ἑκατοντὰ ἐπικινεῖται ἐπιστάλας, ὅπως καὶ ἄλλῃ, τὰ ὅσα ὅμως περὶ τῆς ῥοιφῆς διαδοχικῶς καὶ εἰς τὰς δύο. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο να τὸν ἐρωτησθῇ καὶ αὐτὸ καὶ να καταλήξουν εἰς τὴν ἀδελφότητα ἀπὸ τὸ ὅτι τὸς ἐξήγαγε ή ἐπιπῆ τῶν ἡσυχαστῶν.

Στὸ «ἱερὸν» τοῦ Ὑπερπέρων

«Ὅταν ἐνέκυσε καλὰ καὶ ή μικρὴ Ἀ» μερικὸν πῶς Νιούρκ ἐκομίσθη, τὸ ἱερὸν τοῦ Ὑπερπέρων ἦνοιγε τὰς πόλεις του εἰς τοὺς πιστοὺς του, οἱ ὅποιοι μετέβησαν ἐκεῖ δια να ἐπικοινωνήσουν μετ' τὸς προσφύλους τὸν νεκροῦ.

Μεγάλῃ ἱέρεια καὶ μέντιον ἦτο ή κυρία Μπέσι Κέυς, ή ὅποιαν ἐχρησμέμεν ὡς ἐνδιόμιστος μετὰ τῶν ζώντων καὶ τῶν τεθνεώτων.

Ἐνα βράδυ, οἱ παριστάμενοι ἔλαβον τὴν συνηθισμένην τὸν θέσιν καὶ μετ' αὐτὴν, πρῆμους ἐκ συγκινήσεως ἑνας κύριος ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Μπέσι να καλέσῃ τὸ πνεῦμα τῆς μητρὸς του. Τὸ μέντιον ἐξήλθε καὶ οἱ ἄλλοι ἀγωνιῶντες ἀκέμενον. Μετὰ τὴν συνήθη ἀνακομὴν καὶ τὴν ἐπὶ κλήσιν τῆς Μπέσι, μίᾳ μορφῇ καλυπταμένη κατὰσιν λευκὸν πέπλον ἐλοήθηεν εἰς τὸ ἱερὸν. Ὁ παριστάμενος συγκροτοῦντες καὶ τὴν ἀνακομὴν τῶν ἐκείστων τὸ φάσμα.

Ἀλλὰ τότε, ἀποτόμως, ἐπῆλθεν φῶς ἐπὶ τὴν μύρμηκα τὸ ἱερὸν καὶ τὸ φάντασμα ἐφωτισθῇ τελείως. Ὁ υἱὸς τοῦ πνεύματος, ἡμπορούσε τώρα να ἴδῃ καλὰ. Μετὰ δύο δευτερολέπτων δυσταγίον, ἐπρόσθη εἰς ἀπῆκτον φυγῇ.

Ἀλλὰ πίσω ἀπὸ τὴν πόρταν εἰς ἀνάσας, τὸ ἐπὶ τῆς πύλης καὶ τὸ σαλιάρη καὶ οἱ πιστοὶ μετ' αὐτὴν τοὺς ἐκπλήξιν διεπίστωσαν ὅτι τὸ ἐκτόπλασμα ἦτο ή κυρία Μπέσι Κέυς, μεγάλῃ ἱέρεια κλπ.

Ἡ ὅποιαν καὶ παρεπόμεθ' ἀρμόδιος εἰς να δικαιοσύνη ἐπὶ ἀνάτῃ, διότι ὁ ἀμερικανικὸς νόμος ἐπιτρέπει μὲν τὸν ἀποκρυπτομὸν, ἀλλ' ὅχι καὶ τὸν τοσάλλανταμιν.

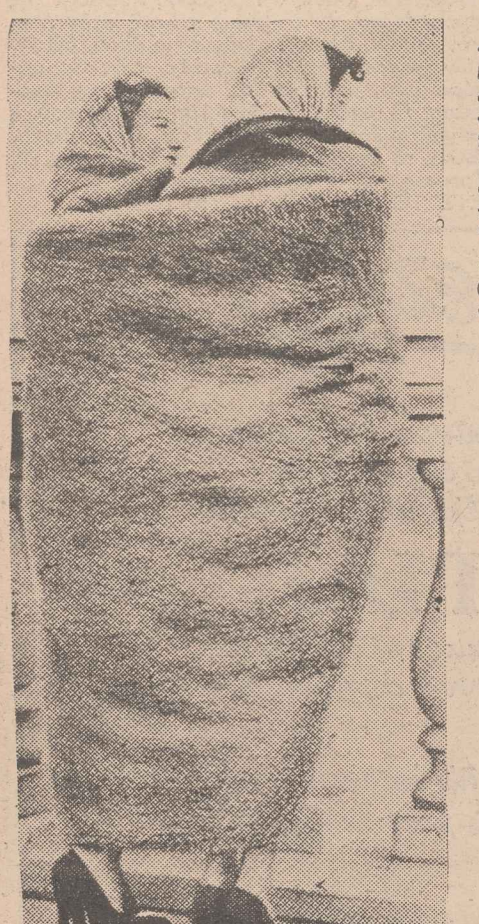


Πρωτοτυπη διαμαρτυρία μιᾶς Ἀγγλίδος συγγραφέως

Ἡ Ἀγγλίδα συγγραφεὺς Ρόζα - Μαρία Χέδγκον, θέλοντας να γαλοιστοῦσῃ τοὺς ἐξωφρενισμοὺς τῆς Παρισίνης μόδας, εἰργῇ μετ' αὐτὴν τῆς παλαιᾶς ἐβδόμαδος σὺν Λονδίνον φοροῦντας ἀπὸ καπέλλου ἑνα «καπέλο, κομμορμένον τὸν σενῆ σενῆ σενῆ».

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀστέας αὐτῆς ἐπιδείξεως ἦταν πῶς μεγάλη. Στὴν Μπόυ Στῆτ, σὺν Πικαπύλλῳ, σὺν Γκρην Πάρκ, ὁ κόσμος ἐταξάσθη καὶ ἔκαρπετα μετ' ἐπιδεικνυστικὰ μεθόδους τὴν συγγραφέαν.

Ἀνοιξιάτικο ἀεράκι



Δύο κυρίαι τῆς ὀρθῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Λονδίνου παρακαλοῦντες τῆς ἀποδομίας σὺν Τάμεισιν ταχυκίνητες σὲ ζεστὰ σκεπασμένα κομμάτια, ἀπὸ φῶς μῆκος ἀρπάζον κανέναν ἀνοιξιάτικον αἰῶνα. Καὶ δὲν ἔχουν ὄχι. Τὸ ἀνοιξιάτικον ἀεράκι ἀπὸ τὰς λιβρὸς ἀνεπρόσμενον καὶ οἱ κομμηλάται μολὲς κατὰρδωσαν να διασώθων. Ἐν τῷ μεταξῷ, εἰς τὰς δὲσας, ὅπου παρὰ κολούσθων αἰετοὶ καὶ φίλοι τῶν, διεδοματίζονταν σπαρακτικὰ σενῆ, συνεισῶσαν δὲ καὶ ἀρκετὰ λιποθυμίας.

Ἐνα νέο σπὸρ στὴν Ἀμερικανικὴ Ριβιέρα



Τὸ νεώτερον σπὸρ στὴν Ἀμερικανικὴ Ριβιέρα: Ἐνα μικροσκοπικὸν αὐτοκίνητον σὺν ὅλες αὐτῆς τῆς ὥρας νέες, δεμένες μετ' ἑνα γονδρὸν σχοινί. Στὰ πόδια τῶν φοροῦν πατίνια δια να γλιστροῦν εὐκόλῳ.

